

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 21. MAJA 1965 — LETO XV. — ST. 20 — CENA 30 DIN

ODKRITJE KAJUHO- VEGA SPOMENIKA

V PONEDELJEK OB 17. URI BODO PRED GIMNAZIJO V KAJUHOVI ULICI V CELJU ODKRILI SPOMENIK PARTIZANSKEMU PESNIKU IN NARODNEMU HEROJU KARLU DESTOVNIKU-KAJUHU. SPOMENIK BO ODKRILA VERA BEBLER, V KULTURNEM PROGRAMU PA BO SODELOVALA GIMNAZIJSKA MLADINA.

ODBOR ZA POSTAVITEV SPOMENIKA, KI JE DELO AKADEMSKEGA KIPARJA MARJANA KERSICA, VABI CELJANE K POLNOSTEVILNI UDELEŽBI.

SPORTNE IN KULTURNE PRIREDITVE V ZALCU

OB DNEVU MLADOSTI

Večina letošnjih prireditev bo nekaj dni pred in po 25. maju. Šole bodo organizirale športna tekmovanja ter pionirski pohod do ŠMIGLOVE ZIDANICE nad Taborom. V mladinsko organizacijo bodo sprejeli preko 200 pionirjev.

V POČASTITEV DNEVA
MLADOSTI

AKADEMIJA

Občinski komite ZMS Celje pripravlja v počastitev dneva mladosti svečano akademijo s kulturno zabavnim programom, ki bo na dan pred praznikom v Narodnem domu. V kulturnem delu bosta sodelovala pisatelj France Bevk in Stane Terčak, mladinski pevski zbor; polurni recitativni vojne in povojne poezije bodo posredovali dijaki celjskih srednjih šol, poleg teh pa bodo tudi nekatere glasbene točke. Po zabavnem delu programa se bosta ekipi ekonomske srednje šole in Cinkarne pomerili v quizu in to v poznavanju zunanje politike, kulture in športa, nastopil bo mladinski plesni ansambel — dixiland, harmonikarski orkester, predstavnik JLA in drugi.

Na akademiji se bosta predstavila tudi mladinec in mladinka, ki sta se rodila 25. maja 1945. Na prireditve bodo vabljeni najbolj prizadevni mladinci in mladinke iz vseh devetdesetih aktivov ZM v delovnih organizacijah, na šolah in na terenu. -jv

Za dan mladosti bo mladinski komite skupno z občinsko zvezo za telesno kulturo, taborniki in društvi organiziral teden športnih prireditev. V teh prireditvah bo v glavnem sodelovala šolska mladina in mlajši mladinci. 25. maja zvečer bo občinski mladinski pevski festival. Na predvečer samega praznika pa bodo pripravili akademijo s kulturnim programom.

Prireditve bodo trajale več dni. Poleg občinskega komiteja se pripravljajo za proslave in na tekmovanja še sami aktivni. Po vseh delovnih organizacijah so že sedaj v teku priprave za tekmovanja in proslavo v Zalcu. Delavska mladina bo sodelovala v športnih tekmovanjih in kulturnim programom.

Tudi v šolskih mladinskih aktivih so v teku priprave. Na šolah bodo v Zvezo mladine sprejeli preko 200 pionirjev, učencev zadnjih razredov. Poleg tega bodo na šolah organizirali športna tekmovanja. Tako bo svečano praznovanje zajelo več tisoč mladih iz žalske občine. Pionirski odredi in šolski mladinski aktivni bodo organizirali pohod do Šmiglove zidanice nad Taborom.

OBISK V SRBIJI

Delegacija predstavnikov občin in nekdanjih okrajev Celja ter Maribora je odpotovala na obisk v srbske kraje, kjer je mnogo Slovencev našlo med vojno v izgnanstvu zatočišče. V Beogradu so jih pričakali predstavniki Smedereva in mestne skupščine Beograda. Delega-

cija je odpotovala v Smederevo, kjer si je ogledala železarno, kmetijsko zadružno, znano smederevsko trdnjavo, popoldne pa je nadaljevala pot v Požarevac.

Med obiskom v srbskih mestih se bo delegacija seznanila z gospodarskimi in političnimi problemi ter uspehi krajev.

LASCANI SE PRIPRAVLJAJO

PRAZNIK CVETJA IN PIVA

V okviru priprav za turistični praznik v Laškem, ki bo tudi letos v znamenju cvetja in piva od 10. do 18. julija, so predvidene številne kulturne prireditve, športna tekmovanja, modna revija, srečanje lovcev, ognjemet, za zaključek pa tradicionalni sprevid.

Ob tej priložnosti bodo v Laškem uredili kanalizacijo in cestišča in asfaltirali prostor pred hotelom Savinja. Hkrati bodo odprli tudi trgovino, ki bo poslovala ves dan.

Kakor smo izvedeli bo letošnja prireditev po vsej priliki pritegnila številne domače in tuje turiste, saj so doslej zabeležili že skoraj dvakrat toliko prijav kot lani. To obeta tudi ugodno turistično sezono.

SEJA SKUPSCINE

V ponedeljek bo v Smarju pri Jelšah tretja seja obeh zborov občinske skupščine. Odborniki bodo med drugim razpravljali o realizaciji družbenega plana za 1964. leto in o realizaciji družbenega plana za prvo letošnje tromesečje, o problematiki splošne socialnega varstva in skrbstva ter o stanju in gibanju kriminalitete. Obravnavali bodo tudi predlog zavoda za socialno zavarovanje o določitvi nove stopnje prispevka za zdravstveno zavarovanje.

POMLADNI KONTRASTI — BI LAHKO ZAPISALI POD FOTOGRAFIJO. STANOVANJSKI BLOKI VSE BOLJ RASTEJO POD CELJSKO NEBO, OTROCI PA OSTANEJO NA STROGO ODMERJENI DVORIŠČNI POVRŠINI S SVOJO IGRO, SMEHOM IN RADOŠTJO V TEH POMLADNIH DNEH. VPRASANJE VARSTVENIH USTANOV OČITNO SE NAPREJ OSTAJA NA MRTVI TOČKI.

FOTO: J. SEVER

Seja občinskega komiteja Zveze komunistov Celje

DOBRI REZULTATI

PODJETJA RAZUMEJO ZADNJE GOSPODARSKE UKREPE

Pretekli teden se je sestel občinski komitej Zveze komunistov Celje, da bi obravnaval posledice zadnjih gospodarskih ukrepov na poslovanje celjskih delovnih organizacij. V podjetjih namreč ugotavljajo, da je bila uredba restriktivskih ukrepov nujna, čeprav so prav ti ukrepi nekatere zlasti trgovske organizacije — zelo prizadeli. Na sploh pa so prvi mesec letošnjega leta pokazali razmeroma ugodne rezultate. Predvsem to velja za izvoz, kajti zavoljo ukrepa, ki uvoz in izvoz povezuje, so začela izvažati tudi nekatera tista podjetja, ki so doslej menila, da je pri njih izvoz lahko samo želja. Poostrejeni predpisi so podjetja vzpodbudili tudi k popolnejšemu izkoriščanju notranjih rezerv. To je bilo namreč nujno, če so hoteli dohodke obdržati na isti ravni. V delovnih organizacijah se je v zadnjem času izboljšala tudi disciplina, zmanjšala se je fluktuacija itd.

Tako so industrijske delovne organizacije v celjski občini dosegle v prvih štirih mesecih letošnjega leta za 12,2 odstotka višji fizični obseg proizvodnje kot v istem obdobju lani, ali za 4 odstotke več kot predvideva za ta čas letošnji plan. Ta odstotek je industrija dosegla predvsem po zaslugi štorske železarne in cinkarne, pa tudi si-

cer ni v občini letos niti ene industrijske delovne organizacije, ki bi zabeležila manjšo proizvodnjo kot v istih mesecih lanskega leta. Izvoz, je kar za 51,5 odstotka višji kot v prvih štirih mesecih leta 1964. letošnji plan pa je že dosežen s 35,8 odstotki. Glavna izvoznika sta Cinkarna in Tovarna emajlirane posode,

letos pa so se v izvoz vključili prvič tudi Aero in Etol, ki sta svoje plane že presežila.

Občinski komitej Zveze komunistov Celje je sklenil priporočiti, da je treba izvajanje gospodarskih ukrepov podpreti, kajti to je namreč zagotovilo za umirjenejšo gibanje našega gospodarstva.

Člani komisije so na seji analizirali tudi minule volitve v predstavniške organe. Poudarili so, da so volitve lepo uspele, da pa se je pokazalo, da je volivni postopek zelo zahteven. Prihodnjič bo treba bolje pripraviti tudi zbere občanov, ki ponekod niso najbolje uspeli ne po udeležbi ne po vsebini.

GOSTOVANJE KUD MAKSIM GORKI IZ VINKOVCEV

REDKO DOŽIVETJE

V soboto so v Narodnem domu v Celju nastopili člani KUD Maksim Gorki iz Vinkovcev. Prireditve je bila v okviru praznovanj 20-letnice osvoboditve, zato je prav obisk gostov iz sosednje republike dal poseben poudarek bratstvu jugoslovanskih narodov.

To je v pozdravnih besedah naglasil tudi Janko Hočvar, predsednik ZPD France Prošeren Celje (Vinkovčani so namreč prišli na povabilo tega društva in s tem vrnili obisk Celjanom, ki so bili v Vinkovcih preteklo jesen.).

Program tega lepega večera je izpolnil mešani pevski zbor, mladinski tamburaški orkester, ansambel narodnih plesov in pesmi in za zaključek zabavni orkester.

Številni poslušalci, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano, so s spontanim aplavzom spremljali nastopajoče. Najbolj je navdušila folklorna skupina, ki nam je z veliko dovršenostjo pred-

stavila narodne plesne iz Slavonije, Baranje, iz Srbije, posebej iz doline Nišave, ter iz Južne Srbije in Makedonije. Vmes so ob spremljavi orkestra solisti zapeli več narodnih pesmi iz Hrvatske, Srbije in Makedonije.

Gostje so si med svojim dvodnevnim bivanjem v Celju ogledali muzej revolucije, ki je v njih pustil globoke vtise, povzpeli so se tudi na celjski grad, v nedeljo pa so obiskali še Velenje in se nato preko Rog. Slatine z najlepšimi vtisi tega pristrčnega in tovariškega srečanja kulturno prosvetnih delavcev iz dveh republik, vrnili v Slavonijo.

ODKRITJE SPOMENIKA V RAZPOKI

Krajevna organizacija Zveze združenih borcev NOV Ljubno ob Savinji je ob sodelovanju krajevnih družbeno političnih organizacij odkrila v nedeljo 16. maja v RAZPOKI nad Ljubnem ob Savinji spomenik dvanaestim padlim borcem slavne XIV. divizije, ki so padli v februarški ofenzivi leta 1944 ob prihodu XIV. divizije v Zgornjo Savinjsko dolino.

Pri odkritju spomenika je v kulturnem programu sodelovala šolska mladina osnovne šole Ljubno ob Savinji. Rezervni oficirji in podoficirji pa so izstrelili častno salvo.

LETOSNI NA NOVO IZVOLJENI ČLANI SAMOUPRAVNIH ORGANOV, KATERIH VOLITVE SO SE V VEČINI OBČIN V TEKU, BODO ZAMENJALI POLOVICO STARIH ČLANOV. POSNETEK PRIKAZUJE DELAVCE V TOVARNI EMALIRANE POSODE, KO ČAKAJO V VRSTI, DA BI ODDALI SVOJ GLAS ZA PREDSTAVNIKE V SVOJEM OBRATU. S POSNETKA JE RAZVIDNO, KOLIKO POSLUHA IMAJO V TEJ DELOVNI ORGANIZACIJI ZA PRIPRAVO VOLITEV, KI SO JIH OPRAVILI MED PRVIMI V CELJSKI OBČINI.

FOTO: V. DAVID

Razprava o prispevkih

V sredo dopoldne je bila v Celju skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Celja. Na seji so govorili o finančnem načrtu sklada za zdravstveno zavarovanje skupnosti za leto 1965, o osnovni stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje in delu prispevka za zdravstveno zavarovanje, ki ga odstopi komunalna skupnost delovnim organizacijam za nadomestilo osebnega dohodka do 50 dni.

Plenum občinskega odbora SZDL Žalec

Medobčinsko sodelovanje

NA RAZŠIRJENEM PLENUMU OBČINSKEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE ŽALEC SO PRED DNEVI POLEG PREDVOLILNE AKTIVNOSTI IN VOLITEV V PREDSTAVNIŠKE ORGANE OBRAVNAVALI TUDI NALOGE OBČINSKEGA ODBORA OB UKINITVI OKRAJNEGA ODBORA, VPRASANJA MEDOBČINSKEGA SODELOVANJA IN POSLOVANJE DELOVNIH ORGANIZACIJ V PRVIH MESECIH LETOSNJEGA LETA.

Tako so poudarili, da je bilo medobčinsko sodelovanje v preteklem letu bogato, da pa ga bo treba v prihodnje še okrepiti in razviti tudi nove oblike. Ob tem bo občinski odbor Socialistične zveze moral utrjevati predvsem krajevne organizacije Socialistične zveze in krajevne skupnosti, ki bi morale postati močnejši subjektivni družbeni faktor.

Ko so obravnavali značilnosti poslovanja delovnih organizacij v prvih mesecih letošnjega leta, so menili, da so bili v prvem tromesečju v primerjavi s istim obdobjem lanskega leta doseženi še dokaj ugodni poslovni rezultati, da pa se je stanje močno poslabšalo aprila in maja. Kot glavne vzroke za to so navedli predvsem pomanjkanje su-

rovin, obratnih in deviznih sredstev ter poslabšanje tržnih razmer. V nekaterih panogah ne primanjkuje samo surovin in uvoza, temveč tudi domačega materiala, kar je delno tudi posledica zamrznjenosti cen.

V žalski občini so lani mnoga podjetja presegla smotno zaposlovanje novih delavcev. V prvem tromesečju letošnjega leta pa je bilo na novo sprejetih le manjše število delavcev. Odstotek zaposlenih je v primerjavi s planskimi predvidevanji v tem razdobju dosežen s 94,1 odstotka.

Osební dohodki so se od poveča-

nja za prvo tromesečje v letu 1964, ki je znašalo 38.552 dinarja dvignili letos na 48.904. Ob tem pa so člani občinskega odbora Socialistične zveze menili, da so se čez mero zvišali osebni dohodki nekaterih vodilnih uslužbencev, kar vsekakor ruši delitvene pa tudi moralne norme.

—an

PETNAJST LET RASTI

DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA V ŽELEZARNI ŠTORE

V okviru številnih proslav v počastitev dvajsete obletnice osvoboditve sodi tudi proslava petnajstletnice delavskega samoupravljanja v železarni Štore, prirejena preteklo soboto. Ob dvanajsti uri se je sestal delavski svet podjetja na svečani seji.

Popoldne ob 16. uri pa se je zbrala velika množica delovnih ljudi na stadionu na Lipi, kjer je zbrane najprej pozdravil predsednik upravnega odbora Branko Mlačič; poudaril je pomen srečanja še aktivnih članov kolektiva in upokojencev, ki so bili povabljeni na to pomembno proslavo, nato pa je predsednik delavskega sveta Franc Ocvirk spregovoril o zgodovini delavskega samoupravljanja v železarni in o razvoju podjetja v 15. letih. Danes se z radostjo spominjajo tistih težkih dni, ko so prvi delavski sveti dobili obsežne in odgovorne naloge, ki jih je bilo brez izkušenj in izsolanih upravljalcev težko reševati. Organi delavskega samoupravljanja so postali nezamenljiva življenjska šola članov tega kolektiva. V njej so se spoprijemali z zapletenimi vprašanji gospodarjenja. Tako rekoč iz nič so morali naši ljudje ustvarjati pogoje za obstoj in nadaljnji razvoj. Veliko je bilo treba samoodpovedovanja, ogromno naporov, toda vse to so železarji prenašali z neizbranim zaupanjem v lepšo, svetlejšo bodočnost.

6. septembra 1950 je bil izvoljen prvi delavski svet v Železarni Štore, prvo zasedanje, na katerem je bil izvoljen upravni odbor podjetja, je bilo 13. septembra in 17. septembra je prvi predsednik delavskega sveta Voga Tugomer prevzel ključ podjetja in s tem so predstavniki delavskega sveta prevzeli podjetje v upravljanje.

Proizvodnja v prvih povojnih letih je bila še zelo nizka. Šele povečanje livarne, zgraditev elektroplavža ter razširitev in preureditev nekaterih drugih obratov pomeni korak naprej; ne moremo pa mimo dejstva, da še danes obratuje mnogo naprav iz predvojnih časov. Največjo zaslug za dvig produktivnosti in za uspehe podjetja imajo torej delovni ljudje, ki so s svojim prizadevanjem, vestnim in visokokvalificiranim delom dosegli zavidljive rezultate. Danes proizvajajo v železarni veliko finalnih proizvodov in polproizvodov črne metalurgije;

podjetje ima organizirane, dobro splotne sodobne službe, danes železarna v Štoreh nekaj pomeni med jugoslovanskimi železarnami.

Prvi vzpon podjetja se je začel šele po letu 1950. V težnji, da se samoupravljanje še bolj približa širokemu krogu proizvajalcev in da se omogoči maksimalno neposredno vključevanje v proces samoupravljanja, je bilo 20. decembra 1960 prvič izvoljenih 16 delavskih svetov enot, ki so v petih letih uspešnega dela imeli skupaj 656 zasedanj. Če upoštevamo, da šteje delavski svet podjetja 65 članov, vsi delavski sveti enot pa 168 članov, poleg tega pa še dejstvo, da je delavski svet podjetja volil vsako mandatno dobo 9 do 12 komisij, potem si lahko predstavljamo, koliko članov tega kolektiva je v 15. letih aktivno sodelovalo v samoupravnih organih.

Če označimo proizvodnjo in poslovne rezultate leta 1950 z indeksom 100, potem vidimo, da velja za proizvodnjo, izvršeno v tonah v letu 1964 indeks 248, za vrednost proizvodnje v milijonih indeks 267 ter produktivnost v tonah na celokupno število zaposlenih indeks 193. Primerjava vrednosti proizvodnje sicer ni absolutno realna, ker je v teh letih prišlo do neznatnega povišanja cen nekaterih proizvodov. Ostali podatki pa jasno kažejo povečanje proizvodnje, ki je posledica višje produktivnosti dela ob minimalnem obsegu vloženih investicij. Fizični obseg proizvodnje se ni povečal samo zaradi vključitve elektroplavža v letu 1954, temveč je od raztežen po maksimalnem izkoriščenju obstoječih naprav. Zanimive in za marsikoga poučne primerjave bi lahko napravili za vsak obrat posebej. Tipičen primer presenetljivega poviševanja proizvodnje, ki je posledica spremembe tehnološkega procesa, uporabe kisika, vročega vložka ter skrajšanja remontov in podaljšanja vzdržljivosti peči je jeklarina, ki proizvaja ca. 36000 ton jekla, kljub temu, da smo bili nekoč trdno prepričani o tem, da je zgor-

nja meja zmogljivosti za štorsko Simens Martinovo peč 26000 ton surovega jekla na leto.

Pri vseh doseženih uspehih pa se železarji zavedajo, da 15 let uspešnega dela organov samoupravljanja ne daje popolne zagotovitve, da bo tudi v bodoče delo vedno najbolj uspešno, temveč daje zgolj možnosti razvoja in napredka, kar pa bo treba tudi v prihodnje plačevati z doslednim delom in prizadevnim delom.

Na proslavi, pri kateri je sodeloval tudi pevski zbor DPD Svobode iz Štor, godba na pihala prosvetnega društva »France Prešeren« iz Celja in član celjskega gledališča Janez Skof, so vsem tistim članom kolektiva, ki so v železarni zaposleni že več kot petnajst let, podarili zapestne ure.

Rudi Uršič

MESEC MLADOSTI V CELJU

TEKMOVANJA IN SREČANJA

Na praznovanje meseca mladosti, posebej pa na počastitev 25. maja, so se nekateri aktivni zveze mladine v delovnih organizacijah in na šolah v Celju lepo pripravili. Tako je na primer aktiv zveze mladine v tovarni emalirane posode pripravil vrsto prireditve. Ekipe mladih emalirancev v malem nogometu, streljanju, namiznem tenisu, odbojki in šahu so sodelovale na turnirju mladinskih aktivov gaberskega področja. Najboljši mladinci so se udeležili jubilejnega Pohoda ob žici okupirane Ljubljane, 12. maja pa so mladi sprejeli zvezno štafeto. Pred Dnevom mladosti bo tovarniški komite organiziral družabni večer s plesom. Zaključek vseh pestrih praznovanj pa bo 25. maja, ko bo pred tovarno svečana proslava v počastitev tega dneva.

Tudi mladinke na šoli za zdravstvene delavce ne bodo počivale. Poleg rednih sestankov komiteja, na katerih bodo obravnavale organizacijske in vsebinske priprave na redno letno konferenco, bodo organizirale svečano proslavo, si ogledale muzej revolucije in obiskale nekatere najvažnejše spomenike NOB v okolici Celja. Udeležile pa so se že štafete mladosti in Teka osvoboditve.

MNOŽIČNOST - ODLIKA VOLITEV

Medtem ko so delovne organizacije industrijskih panog v celjski občini že zaključile volitve v delavske svete, pa so ostale dejavnosti nekoliko zakasnilo. Klju temu pa bodo volitve v samoupravne organe končane proti koncu tega meseca. Glede na to, da je večina proizvajalcev že izbrala svoje predstavnike v delavske svete in svete ekonomskih enot, lahko že ugotovimo, kako so volitve uspeli.

Če upoštevamo, da delovne organizacije za pripravo volitev niso imele mnogo časa, lahko zaključimo, da so v večini delovnih organizacij volitve v predstaviške organe dobro opravili. Povsod so imeli zbere proizvajalcev, na katerih niso samo izbirali kandidatov, temveč so ponekod tudi prav temeljito ocenili dosežanje delo samoupravnih organov. Na podlagi teh ugotovitev in nalog, ki so pred delavskimi sveti v prihodnjem obdobju, so končno izbrali kandidate. Predlaganje kandidatov pa je bilo letos nekoliko drugačno od prejšnjih let. Tedaj je bilo namreč popolnoma razumljivo, da so predloge pripravile politične organizacije v podjetju, proizvajalci pa so jih potem ponavadi potrdili. Na letošnjih zborih so delovni ljudje predlagali svoje kandidate neposredno. Poleg tega so na zborih razpravljali tudi o svojih proizvodnih problemih. Povezali so jih z zadnjimi gospodarskimi ukrepi zveznega izvršnega sveta ter se pogovorili o nalogah za prihodnje obdobje.

Na dan volitev je v kolektivih vladalo slovesno razpoloženje. Kot je pri volitvah že običaj, je bilo tudi tokrat najživejše v zgodnjih jutranjih urah, saj so ponekod volili celo ob štirih — ali pa takrat, ko je z dela odhajala nočna izmena. Odstotek volilne udeležbe je bil dober, boljše kot so ga v večini delovnih organizacij pričakovali. Sicer pa je bilo tudi obveščanje temeljito. V nekaterih večjih kolektivih so si privoščili, da so vsakemu delavcu poslali individualno vabilo, na njem pa označili kraj in čas volitev v delavski svet oziroma ekonomsko enoto. Odstotek volilne udeležbe je bil tako dober tudi zavoljo tega, ker se ponekod obiskali celo boljše člane kolektiva. Le-ti so svoj volilni listek zapečatili v kuverto, ga poslali volilni komisiji in tako opravili svojo dolžnost ne glede na zdravstveno stanje.

Prav gotovo so letošnje volitve v delavske svete še posebej slovesne tudi zavoljo tega, ker potekajo v znamenju 20-letnice osvoboditve in 15-letnice samoupravljanja.

Aktiv ZM v Merxu se je povezal z mladinsko organizacijo Skočjan Rakek in bo organiziral športno srečanje mladih iz obeh krajev. V Cinkarni bo aktiv ZM organiziral sejo tovarniških komitejev ZM iz Libele, Ife, Klime, Železarne in TEP, na kateri se bodo pogovorili o problematiki dela Zveze mladine v delovnih organizacijah.

Mladi cinkarnarji bodo sodelovali na športnih igrah, ki jih prireja aktiv ZM Železarne Štore, v tovarni pa se bodo obratni aktivni pomerili v oddaji »Spoznavaj svoje brate«.

Na osnovnih šolah se že dalj časa mladinci temeljito pripravljajo na sprejeme pionirjev v ZM, ki jih bodo organizirali zelo svečano. V naši komuni bo sprejetih v ZM samo na osnovnih šolah v tem mesecu nad 800 pionirjev. Tudi v drugih aktivnih ZM je aktivnost v mesecu maju precejšnja, usmerjena pa je predvsem na športno in kulturno zabavno področje, kar je verjetno malce škoda. Saj ne bi lahko pripravili kakšne svečane tribune, po svete o aktualnih problemih našega družbeno-ekonomskega sistema, preglede razvoja 20 let v osvoboditvi ipd. Kljub temu pa smo lahko z do sedanjim prizadevanjem mladine v aktivnih zadovoljni.

NOVA SLADARNA

Spričo vse večjega povpraševanja po pivu si je pivovarna v Laškem že pred leti zastavila program, da bo povečevala proizvodnjo piva. To je pivovarni delno tudi uspelo brez večjih investicij; s smotrnim izkoriščanjem proizvodnih kapacitet je povečala proizvodnjo do 70 tisoč hl, več brez razširitve proizvodnih naprav ni bilo mogoče storiti.

Zato so se odločili, da bodo to vprašanje rešili s tem, da bodo vgradili še en kotel za varjenje piva. V letu 1963 so ta problem uspešno rešili in s tem zagotovili večjo proizvodno zmogljivost v podjetju. Hkrati so morali povečati tudi zmogljivost oziroma obseg vrelnih klet in tankov za vskladiščenje piva.

Na tej osnovi, so lahko že v lanskem letu proizvedli 120 tisoč hl visokokvalitetnega piva. Zatrjujejo, da s tem proizvodne zmogljivosti laške pivovarne še niso izkoriščene do kraja, zato bodo skušali letos proizvodnjo piva povečati vsaj na 150 hl. Prav te dni pa bodo že pričeli montirati v novo zgrajeni sladarni strojne naprave, ki bodo stekle predvidoma že v prvih jesenskih mesecih in že proizvedle prve tone domačega slada. Kapaciteta sladarn bo več ko 3.000 ton slada in bodo z njim v bodoče lahko krili v celoti svoje potrebe, nekaj ga bodo lahko proizvedli tudi za potrebe ostalih pivovarn.

Ječmen za izdelavo slada že imajo zagotovljen iz Banata in Vojvodine, nekaj pa ga bodo proizvedli tudi laški kmetijski proizvajalci sami; za poskušajo so letošnjo pomlad že posejali večje površine s pivovarskim ječmenom.

Glede na to, da v pivovarni Laško preko 90 odstotkov proizvodnje vstekljeničijo, so v podjetju pred kratkim montirali še en polnilni stroj, katerega kapaciteta zneso v 8 urah preko 18.000 steklenic piva. S tem v zvezi so morali znatno povečati tudi število steklenic, ki pa so se zaradi izredno slabe kvalitete stekla pri polnjenju tudi razbijajo, kar znatno povečuje stroške; le ti bodo znašali v letošnjem letu na račun razbitih steklenic okoli 60 milijonov dinarjev.

Pivovarna je v preteklih letih ustvarila v svojih skladih precejšnja sredstva, ki jih je v celoti uporabila kot lastno udeležbo pri dosedanjih rekonstrukcijah in nabavah strojnih naprav.

Pivovarna v letošnjem letu tudi precej izvažajo, njihov plan izvoza pomeni 137 odstotkov več kot lani. Pivo izvažajo večji del v Trst, kjer

LANI UKRADENIH VEČ KOT 400 KOLES

SAMI PREMALO UKREPAMO

LANI JE BIL NA PODROČJU BIVSEGA OKRAJA UKRADENIH 410 KOLES! NAJVEČ JIH JE BIL UKRADENIH IZPRED GOSTILN V CELJU, ZALCU IN V BREZICAH. OBCANI NE POSKRBJO ZA TO, DA BI BILA NJIHOVA KOLESNA VARNO SPRAVLJENA ALI ZAKLENJENA. KOLESNA PUŠČAJO NA NAJRAZLIČNEJŠIH MESTIH CEZ DAN, PA TUDI PONOCI — NEZAKLENJENA.

Po času storitve je bilo ukradenih največ koles med 18. in 22. uro in v nočnih urah; izpred gostila okrog 130. z ulice ali cest 47, izpred trgovin 28 in z dvorišč ali vrtov 51. Lastniki puščajo kolesa nezaklenjena, ne poslužujejo se kolesarnic, čeprav je to edini prouster, kjer so kolesa na varnem. Večina lastnikov nima zapisane številke svojega kolesa, zato je v primeru kraje varnostnim organom oteženo iskanje, dogaja pa se celo, da ukradena kolesa odkrijejo, vendar se lastniki ne javijo. Lani je bilo najdenih in odkritih 273 koles, vendar vseh niso mogli vrniti lastnikom, ker oškodovanci niso vedeli številke ob prijavi ali pa so kolesa iz drugih okrajev.

oskrbujejo preko 100 tamkajšnjih gostinskih obratov.

V pivovarni Laško dajejo tudi vzgoji kadrov močan poudarek; med podjetji laške občine je pivovarna prva dvignila višino štipendij, ki zagotavlja študentom, da lahko študirajo oziroma dosežajo zadovoljive učne uspehe. S štipendijami, ki so jih v preteklih letih dodelili študentom, so si že zagotovili najpotrebnejši strokovni kader, ki je že na svojih delovnih mestih. Resno razmišljajo, da bi ustanovili celo lastno šolo za vzgojo nižjega strokovnega kadra, s čimer bi v celoti rešili problem osposobljenosti svojega kolektiva. T. K.

Zaradi pomanjkanja moške delovne sile morajo pogosto žene nadomestiti pri kmečkih delih moške. Posnetek prikazuje žene v vinogradu, ki je družbena last v Crešnjanah nad Frankolovim. Zaradi pomanjkanja delovne sile pogosto kmečka dela niso pravočasno urejena.

Z OBCNEGA ZBORA TURISTIČNEGA DRUŠTVA V SOLČAVI

Zanimanje za turizem vedno večje

Pred nedavnim je imelo turistično društvo v Solčavi svoj občni zbor, na katerem so člani zelo kritično ocenili delo za pretekli dve leti in sprejeli nove naloge.

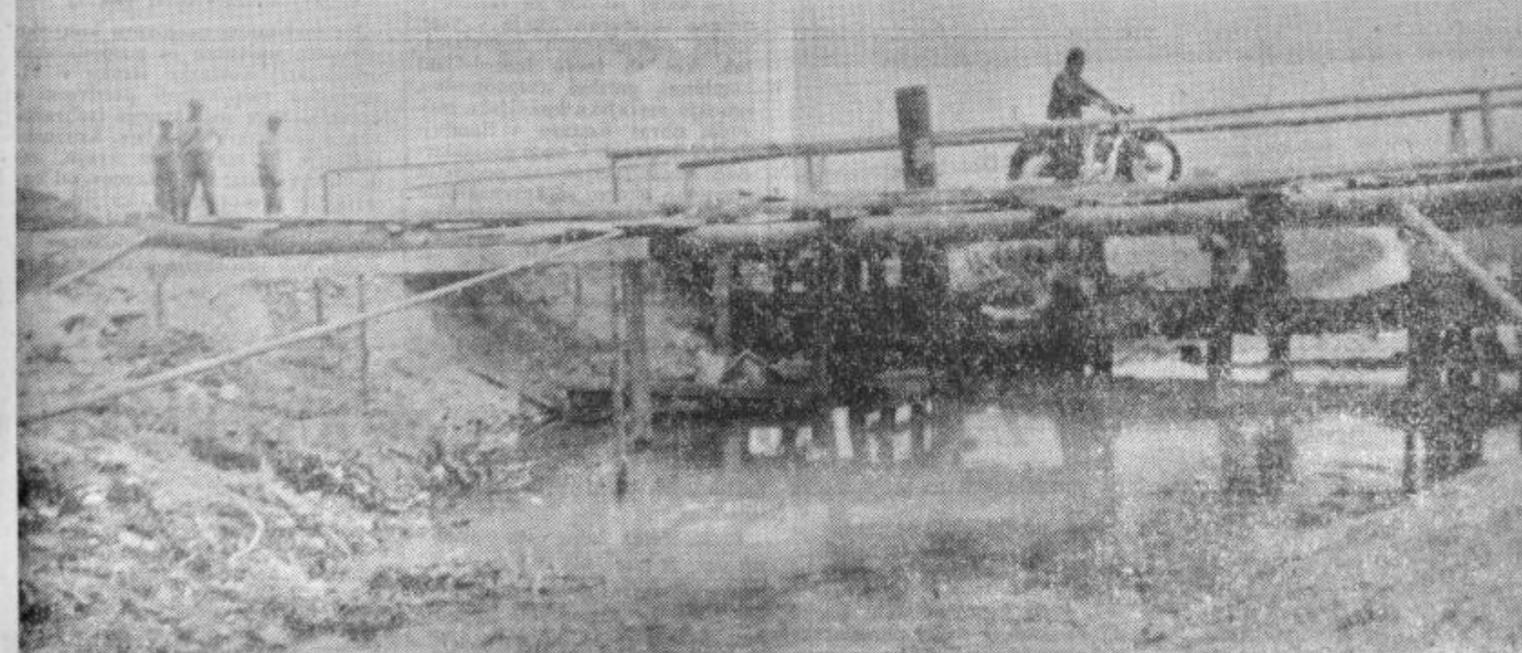
Razveseljiva je bila ugotovitev, da je zanimanje za turizem v zadnjih nekaj letih zelo poraslo. Število ležišč se je lani povečalo od 375 na 436. Precej ležišč je bilo tudi kvalitetneje opremljenih. Število nočnih se je lani dvignilo na blizu 20 tisoč. Društvu pa dela težave velika razkropljenost turističnih zmogljivosti, saj segajo od Okrešlja do Robanovega kota.

Velika turistična pridobitev za Solčavo je tudi obnovevitev hotela Rinka. Zgradba je bila več let brez pravega gospodarja in je že občutno propadala. Obnovljeni hotel sodi danes med najbolj urejene gostinske objekte v Zgornji Savinjski dolini. Z asfaltiranjem ceste skozi Solčavo in ureditvijo fasad hiš je dobila Solčava tudi lepši zunanji videz kraja in postaja za turiste vedno bolj privlačna.

Društvo si je prizadevalo tudi za oplešanje kraja. Po sezoni je na gradilo 12 gospodinj za vzorno gojenje cvetlice in skrb za urejitvev.

Na področju turistične propagande je bil s pomočjo Celjske turistične zveze izdan prospekt za Solčavo in Logarsko dolino. Turističnemu društvu je tudi uspelo rešiti problem nekaterih obrtnih dejavnosti. Lani sta bili odprti čevljarska in mizarška delavnica letos pa bi radi odprli do turistične sezone še frizersko delavnico. V nove lepo urejene prostore se je pred nedavnim preselila tudi pošta. Velika pridobitev za Solčavo in tudi za turizem je urejena zdravstvena služba. V združenem domu so s pomočjo prebivalstva uredili splošno in zobno ambulanto. Blizu slapa RINKE je turistično društvo lani odprlo okrepevalnico. Računajo, da bodo letos objekt do kraja uredili.

Na občnem zboru so se tudi opredelili za zgraditev TV pretvornika in postavitev smučarskih vlečnic. Za zgraditev TV pretvornika bodo znaten del sredstev prispevali prebivalci sami, predvsem v lesu. Zavzeli so se najbolj za adaptacijo gostišča ROGOVILEC in večja popravila v Planinskem domu v Logarski dolini, prav tako pa za nadaljevanje gradnje ceste v Matkovem kotu in za ureditev obmejnega prehoda z Avstrijo na Pavličevem sedlu. Poudarili so tudi potrebo po ohranitvi starinskih predmetov, ki predstavljajo veliko vrednost. Oporozili so, da je bilo v zadnjem času pobranih iz Solčave nekaj redkih starinskih predmetov, ki so stari po več sto let. Zavzeli so se tudi za ohranitev obstoječih starinskih stavb (kašt, hišice), ki bi jih z obnovo preuredili in uporabne počitniške hišice. Ohdržati pa bi morale star zunanji videz. So pa proti vsaki nezačetni gradnji počitniških hišic na lepih razglednih točkah.

BESEDA OBCANOV

ZAPOSTAVLJENJE (NEKATERIH) FILMSKIH GLEDALCEV

Absurdno bi bilo govoriti o repertoarni politiki filmov, ki bazira na komercialnemu uspehu, nevzgojenem filmskem občinstvu, o skrajno bedastih filmih iz tovarn konzerviranih solz in cene romantike, ki polnijo dvorane z nevzgojenim (nefilmskim) občinstvom; absurdno zato, ker so bile te teme že tolikokrat (stoodstotno neuspešno!) obdelane.

Vendar pa mislim, da bi bilo končno enkrat potrebno spregovoriti o samovolji nekaterih uslužbencev celjskega kinopodjetja. Gre namreč za nekatera postavljajo resnega filmskega gledalca.

Res je, da gledalec moti predčasno vstajanje večine ostalih gledalcev, ki pred koncem filma zapuščajo dvorano; toda s tem dejstvom se je redni obiskovalec obeh celjskih »svetišče« filmske kulture že sprijaznil. Ne more pa se sprijazniti s samovoljnim postopanjem uslužbencev, ki naj bi skrbeli za nemoteno projekcijo filmov. Ta njihova samovolja se kaže predvsem pri filmih, ki imajo glavo z napisimi imen avtorjev na koncu in filmi, ki vsebujejo na koncu razne zahvale ustvarjalcev filma. Brž ko se pri takem filmu konča sama filmska zgodba, uslužbenci zastrejo zaveso, prižgejo luči in prekinejo film pred samim zaključkom. Toda, gledalec vendar plača vstopnico za ves film in mislim, da so uslužbenci plačani tudi za tisti dve ali tri minute, kolikor naj bi

film še tekel. S takim početjem zapostavljajo in podcenjujejo resnega filmskega gledalca.

Pavel Bežan Celje

P. S. zanimivo bi bilo vedeti, kaj misli uprava celjskega kinopodjetja o takim postopanju njenih uslužbencev.

NI VODE...

Pred nedavnim sem bil na dopustu v Lesičnem in videl lepo stavbo osemletke in združnega doma. V združenem domu so pisarne ekonomske enote Kozje, krajevnega urada Lesično in tudi materska posvetovalnica je v njem. Vsi ti pa nimajo napeljanega vodovoda; vodo morajo nositi iz potoka, pa tudi roke si gredo umiti v potok. Voda je napeljana v bližnjo šolo; vodstvo kmetijske zadruga pa je napeljavalo vode v svojo stavbo odklonilo, češ da bi bila takšna napeljava predraga. Mislim, da ne bi bilo napačno, če bi sanitarna inspekcija pregledala to reč, predvsem v materski posvetovalnici in pa v trgovini z umetnimi gnojili, ki je tudi v tej stavbi.

Rok Leskošek, Velenje

NERED NA OTOKU

Kadar uprem pogled skozi okno svoja mansardnega stanovanja, zagledam vse na okoli le stebre mestnih hiš. Zato rad zapuščam te stene svojega stanovanja in odidem na sprehod. Običajno uberev pot ob Savinji, dokler se ne znajdem v središču lepo urejenih vrstnih hišic, hiš, blokov, stolpčev in stolpnice. Občudujem to naše novo naselje, ki je lahko upravičeno v ponos našemu mestu in razmišljam, kako srečen bi bil marsikdo, če bi stanoval tu, vdihaval sveži

zrak, ogledoval gozd onkraj Savinje in Savinjske planine.

Razmišljam, koliko je skupnost žrtvovala za to ureditev. Toda mnogi, ki tu bivajo, tega se zdane ne znajo vrednotiti in čuvati. Gleadam pred bloki travne grede, kako so poteptane, nasejane z vsemi najrazličnejšimi odpadki, med katerimi blešče cele zaplate papirja. Najbolj žalostna slika v tem pogledu je v Copovi ulici, še posebno pred blokom št. 11. Res, da je to v največji meri delo otrok. Toda, kdo vzgaja te otroke, da nimajo nobenega občutka za red in čistočo? Pogledajmo samo vrtove v privatnih hišah! Tudi tam imajo otroke, pa je vse drugače pred njihovimi hišami! Ali se res naši ljudje ne znajo naučiti in ceniti vse, ne samo zasebno lastnino?

Najbolj žalostno pa je to, da vsega niso krivi samo otroci. Zadnji čas opazujem, kako novi stanovalci blokov krajčajo za nekaj korakov pot kar preko travne grede pri bloku št. 11. Zato tudi stoji telefonska celica na pomandranem svetu. V njej se pogosto igrajo otroci in v noči od sobote na nedeljo so zlikovci celo demontirali telefonsko slušalko in s tem onemogočili vsak telefonski razgovor. Ali so vandali sploh pomislili, kaj bi bilo, če bi kdo ponoči potreboval zdravniško pomoč?

Ne vem, ali je dovoljeno pred bloki tudi zbijanje žoge? Vidim, kako pri tej igri odskakuje žoga po balkonih, na travo in na cesto. Le prisobnost voznika avtomobila je preteklo nedeljo rešila položaj, ki bi se slabo končal za igralca žoge, ki je, ne da bi pogledal, letel za žogo na cesto, v tem pa je pripeljal avto. Žoga se je potem zakotalila še pod kolesa motorja in je le manjkalo, da nista oba na motorju prišla pod kolesa avtomobila. Ali ne bi bilo potrebno za take igre urediti poseben prostor? Ob vsem tem je bila razbita že marsikatera balkonska in kletna šipa, na balkonih potoljeno cvetje in zamazano viseče perilo. Ob tej igri običajno kriče, ne meneč se zato, ali morda ne spi v stanovanju otrok, bolnik, ali kdo tisti, ki mora ponoči v službo.

V tem času sem spoznal že nekaj imen, ki se stalno pojavljajo, kadar jih kdo opozarja. Priporočljivo bi bilo, da bi hišni sveti ostreje ukrepali. Turistično-olepševalno društvo pa naj ne bi dajalo priznanja in nagrade samo za urejene balkone, temveč tudi za čistočo in red pred hišami, ker ta podoba izraža med drugim tudi našo kulturo.

V. G.

V ROGASKI SLATINI BODO LETOS DOKONČALI DELA NA DVAINTRIDESET-STANOVANJSKEM BLOKU, KI GA GRADILJO ZA POTREBE STEKLARNE IN DVANAJSTSTANOVANJSKEM BLOKU ZDRAVILISCA. TAKO BODO LETOS IZROČILI STANOVALCEM BLIZU 70 STANOVANJ DRUŽBENEGA SEKTORJA. ZA GRADNJO NOVIH STANOVANJ JE OBČINA PREDVIDELA 363 MILIJONOV DINARJEV, POLEG TEGA BODO ZASEBNIKI IN KMETJE — BORCI VLOŽILI V STANOVANJSKO IZGRADNJO OKROG 124 MILIJONOV DINARJEV. POSNETEK PRIKAZUJE STANOVANJSKI BLOK NAD ZDRAVILISCEM PRED DOGRADITVIJO.

KAJ JE Z DRUŠTVOM

Nedaleč od Šmarja je na majhni vzpetini prijazna vasica Kristan vrh. Res je, majhna je, kar pa ni vzrok, da ne bi imela tudi svojega gledališča v malem. V gasilskem domu so si vaščani uredili dvorano z odrom, kjer lahko ob raznih priložnostih marsikaj pokažejo. Prosvetno društvo je letos uprizorilo res samo eno igrjo, in to komedijo »Priložnostni zdravnik«; v njej so večinoma igrali mladi ljudje, ki so bili prvič na odru. Komedijo so si ljudje iz vasi in bližnje okolice kaj radi ogledovali; zdaj pa se boje, da je društvo zaspalo in da se jih s čim podobnim to sezono ne bo več spomnilo. Strinjajo se, da članom v društvu primanjkuje prostega časa — je pa dejstvo, da je ta dejavnost v vasi edina, ob kateri se lahko razvedrijo.

F. K.

KURIRČKOVA POŠTA

»Kurirčkova pošta je vsako leto za nas posebno doživetje,« pravijo pionirji odreda »Viktorja Šosterja« z vranske osnovne šole. Letos so jo organizirali še posebno svečano in skrbno. V okolici Vranskega je mnogo spomenikov padlim borcem, ki so jih letos prav lepo uredili. Na Gorici, majhni vzpetini, oddaljeni nekako 15 minut iz Vranskega, je lep spomenik v spomin na ustreljene borce štirinajste divizije, ki so jih Nemci ujetje mučili v zaporih in jih nato, rekoč, da so svobodni, izpustili. Ko so izmučeni in pretepeni hoteli oditi, so jih v hrbet postrelili. Ob tem spomeniku so pionirji kurirji sprejeli kurirsko torbo s pismom tovarišu Titu in jo prenesli do prostora pred šolo. Pismo, ki vsebuje najlepše želje ob rojstnem dnevu našega Tita, je prebral in podpisal Zmago Šoster, sin Viktorja Šosterja — legendarnega Dobrovoljskega Mihe, po katerem nosi pionirski odred tudi svoje ime. Dva dni kasneje so mladi pionirji pripravili zelo slovesno tudi Titovo štafeto, katere začetna pot je bila od spomenika padlih borcev na Čreti.

Os. 5.

ŠTAFETA V LAŠKEM

Sprejema letošnje Titove štafete v Laškem se je udeležilo znatno več občanov kot pretekla leta. Ze uro pred prihodom štafete so se pričele zbirati na prireditvenem prostoru številne skupine občanov; malo pred prihodom zvezne štafete je prispele iz raznih smeri občine še 22 lokalnih štafet. Nosilce teh štafet in malo kasneje tudi zvezne štafete je množica pozdravljala z burnimi vzkliki in jih obsula s spomladanskim cvetjem. Po kulturnem programu, ki so ga izvedli pevski zbori in godba na pihala, so štafeto prevzeli v varstvo mladinci tekstilne tovarne »Volnac«, kjer je štafeta tudi prenočila. Naslednji dan pa so jo člani avtomoto zveze ponesli dalje preko Rimskih Toplic v Brezno, kjer so jo prevzeli mladinci občine Hrastnik.

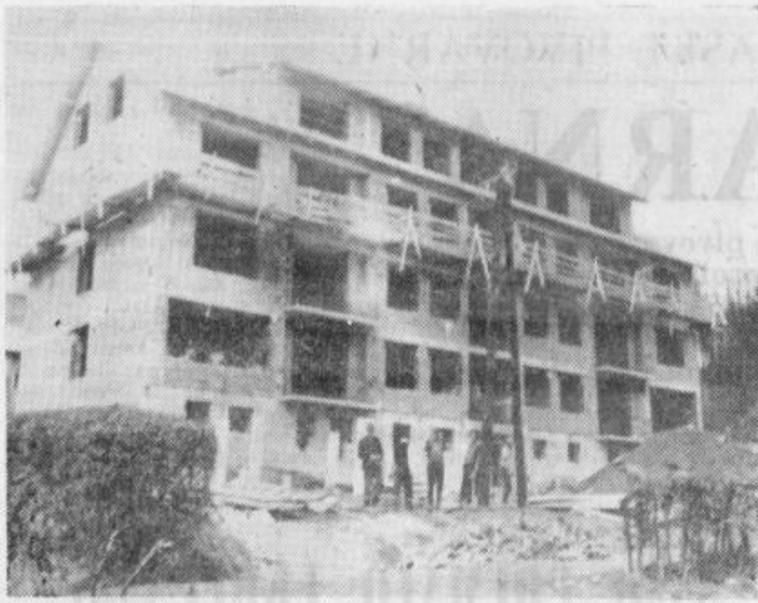
TK

V NEKAJ VRSTAH UPRIZORITEV IN GOSTOVANJE

Gornjegrajsko kulturno prosvetno društvo je pred dnevi v Ljubnem v Savinjski dolini gostovalo s Cankarjevo igrjo Pohujšanje v dolini Šentflorjanski. Igrjo so uprizorili tudi v Gornjem Gradu. Režiral jo je doktor Franc Urlep.

STAFETA V RADEČAH

Iz Radeč je letos odšla na pot republiška štafeta, ki so jo kljub zgodnjim uram pričakali mnogi Radečani. Izvedli so lep kulturni program.

ZLATA POROKA

V Vitanju sta konec prejšnjega meseca praznovala zlato poroko zakonca Martin in Marija Pogladčeva, ki sta srednja kmeta v vasi Paki pri Vitanju. Oče Martin je znan kot dober sadjar in napreden kmetovalec in je najstarejši član vitanjske gasilske čete.

Ob njuni jubilejni proslavi jima je priredila občinska skupščina Slov. Konjice sprejem in ju obdarila.

JAKA SLOKAN:

Nikoli v življenju se mi ni niti sanjalo, da bom kakorkoli oziroma kdajkoli moral poseči v zapisovanje popravkov glede na »Zgodovino naselja Zalec«. Zadnja leta pa se vrste dogodki in ustrezne objave v časnikih o teh dogodkih — ali še bolj dogajanjih — tako na gosto, da moram na plan nolens — volens (nočeš — hočeš).

Navajam samo tri primere, takšne, o katerih so bralcem in bralcem CT dokazi prav lahko dosegljivi.

1. Po naključju domala natančno pred 5 leti me je Karel (Karla) STRAHOVNIK, mizarški obrtnik v Zalcu, kaj hitro »prepričal«, da ne bi bilo prav nič napak, če bi »spisal kaj primerne« o zgodovini žalskega Prostovoljnega gasilskega društva, ki bi rado priredilo čim bolj »imeno« proslavo 80. obletnice ustanovitve »Požarne brambor«, zakaj njegova proslava naj bi bila prva v vrsti prireditve za počastitev 20. obletnice vseljudske vstaje 1941.

Htel ne hotel sem pristati in v »okroglih« 14 dneh »uredila« 44 strani žepnega formata veliko brošurico. Izredno kratko omejen rok in sam namen, to je, za mobilizacijo množice, sta bila vzrok, da sem zares na hitro rok zbral nekaj zgodovinskih dejstev, ki sicer večjemu očesu takoj spregovorijo o nepopolnosti, ki pa so vendar le — dejstva; tam, kjer stvari nisem še mogel — kakor pravimo — »do dna«,

OD ŽALCA DO CELJA, PA ŠE KAJ DLJE!

pa sem poudaril, da gre samo za domneve!

Mimogrede! Kolikor vem, ima PGD Zalec na voljo še nekaj izvodov teh brošuric. To je bilo leta 1961.

2. Pred mesecem sem prejel od Výzkumný ústav chmelarský v Zalcu (CSSR) pismo, v katerem so mi mimo odgovora na moje predhodno pismo v zvezi s preučevanjem zgodovine hmeljarstva priložili dvoje jubilejnih znamkic »Zatec — 700 let« in »Zatec — 700 let : 1265 — 1965«, ki ju prikazuje spodnja slika.

Zatec je osredek čehoslovaškega hmeljarstva, nekako enako kot Zalec slovenskega; seveda s pristikom, da je treba ustrezno pač spremeniti.

Bodite prepričani, da je kolega v žateškem Hmeljarskem znanstvenem zavodu s priložitvijo znamkic hotel le dobro oziroma da me je želel takole mimogrede opozoriti na njihov redek jubilej, na katerega so se znova na moč in vsestransko pripravili. Čehoslovaška književnost premore namreč že na ducate knjig o njihovem in o svetovnem hmeljarstvu in prav tako monografij o večjih pridelovalnih centrih, zlasti kajpak v Zalcu. Posredovali so mi na primer tudi eno zadnjih publikacij: ZATEC — Arhitektski in urbanistični razvoj — 1958.

Mene je ta »priloga« zadela v živo, še posebno zdaj, ko znova in znova ugotavljam — neobstajanje monografije o Zalcu.

3. Tretji primer pa me je tako razhudil, da sem končno zares moral »prijeti za pero«. LEPO MESTO, glasilo Olepševalnega in turističnega društva Celje, je namreč na 15. strani svoje zadnje številke (št. 1 — V. letnik z dne 25. aprila 1965) objavilo nepodpisane prispevek »Zalec je postal mesto«.

Pričakujem, da je tega LEPEGA MESTA še dovolj na voljo, tako, da lahko sleherni takoj preveri moja izvajanja.

»vek«, v katerem podčrtujem mesta v tekstu, ki jih želim osve-

ZOPET PRVE

ZENSKA EKIPA VAJENK — FRIZERK ŠOLSKEGA CENTRA BORIS KIDRIČ IZ CELJA JE PRED DNEVI NA REKI OSVOJILA PRVO MESTO. TEKMOVANJE JE BILO ORGANIZIRANO V POČASTITEV PROSLAVE 20-LETNICE OSVOBODITVE REKE. PO TREH LETIH SO CELJANKE IZTRGALE PRVO MESTO MARIBORČANKAM, KI SO TRI LETA ZAPOVRSTJO OSVAJALE PRVO MESTO. CELJANKE SO BILE 3 LETA ZAPOVRSTJO DRUGE

Tekmovanje vsako leto organizira tovarna Ilirija iz Ljubljane. Letos je bilo tekmovanje v sindikalni dvorani doma Djuro Salaj na Reki. Udeležilo se ga je več ekip iz Zagreba, Maribora, Ljubljane, Beograda, Karlovca, Splita, Reke Opatije in Celja. Tekmovala so

moške in ženske ekipe učencev vajeških šol frizerske stroke.

Prvo tovrstno tekmovanje je bilo leta 1961 v Kamniku. Na tem tekmovanju so bile najuspešnejše Celjanki, saj so osvojile prvo mesto in prehodni pokal. Naslednje leto je bilo tekmovanje v Celju, kjer so Mariborčanke prevzele vodstvo in prehodni pokal. 1965. leta je bilo tekmovanje v Mariboru, kjer so zmagale Mariborčanke in dobile prehodni pokal in trajno last.

V vseh letih je bila ženska ekipa celjskega šolskega centra druga, šele letos ji je znova uspelo Mariborčankam iztrgati prvo mesto in priznanje. Osvojeno prvo mesto je nedvomno velik uspeh in priznanje ekipi, strokovnemu učitelju in vzgojitelju FERDU ORBEKU, ki jih vzgaja in uči ter šolskemu centru Borisa Kidriča v Celju.

VOLITVE V SAMOUPRAVNE ORGANE V MOZIRSKI OBČINI

ZAMUJENI ROKI

Nekaj gospodarskih organizacij je zamudilo roke za razpis volitev v samoupravne organe. V minulih dneh so bile volitve v vseh večjih gospodarskih organizacijah. Po dosedanjih podatkih je v novih samoupravnih organih več mladine in žena.

Do sedaj so bile že volitve v organe samoupravljanja v vseh večjih gospodarskih organizacijah, kot so lesno industrijski kombinat, gozdno gospodarstvo, zgornje savinjska kmetijska zadruga, obrat Konusa v Spodnji Rečici in drugi. V vseh gospodarskih organizacijah na področju mozirske občine so že razpisane volitve v organe samoupravljanja.

U. J.

IZOBRAZEVALNI TECAJ

Na nedavnem razgovoru konjiške delavske univerze in gospodarskih organizacij kovinske stroke v Vitanju so razpravljali predvsem o organiziranju strokovnega izobraževanja kovinskih delavcev. Kovinski podjetji, ki sta v tem kraju, zaposlujeta okrog 180 delavcev, od katerih je precej takih, ki jim primanjkuje teoretičnega znanja. Zato bo konjiška delavska univerza še v tem letu pripravila poseben tečaj.

V. L.

lme... »

Prvih dveh in zadnjih dveh odstavkov v zadevnem članku »Zalec je postal mesto« ne citiram, priporočam pa bralcem oz. bralcem, da jih prebera v navedeni publikaciji.

I.

Da se povsem izognemo zelo verjetnim očitkom, češ »zase dela reklamno«, svetujem piscu citiranega stavka o »začetku trga Zalcas«, naj si kakorkoli preskrbi Gruden-Malovo Zgodovino slovenskega naroda ali Sergeja Vilfana Pravno zgodovino Slovencev ali (predelano izdajo) Milka Kosa Zgodovino Slovencev! Ali sploh katerokoli zgodovino!

Za danes citiram odlomek iz Milka Kosa Zgodovina Slovencev na 232. strani. Takole pravi: »... Vrsta manjših štajerskih krajev, na pol vaškega značaja, se pojavi z označbo TRG prvič v 13. stoletju. Laško 1227, Konjice 1251, Ljutomer 1265, ZALEC 1265, Marenberg pred 1268, Rogatec 1283, Vuzenica 1288...«

»Po bogu brate!«

Odkod potemtakem — 1426!?

(Se nadaljuje)

ZATEC • 700 LET

ZATEC • 700 LET 1265-1965

ZANIMIVO ODKRITJE

Nekateri novi podatki o slovenskem slikarju MIHAELU STROJU

Letos je bilo Celje sedež strokovnih razglabljanj, referatov in koreferatov. Vsakoletni simpoziji so namreč v krajih izven Ljubljane. Glavna tema je bila letos Profil umetnosti v XIX. stoletju. To temo so osvetljevali številni referati, ki so obravnavali arhitekturo, slikarstvo in kiparstvo. A tudi umetnostna obrt z industrijskim oblikovanjem je bila vsestransko prikazana. Omenimo le nekatere referate: Stavbne naloge in stil arhitekture v XIX. stoletju, Romantično slikarstvo na Kranjskem, Piraška kamnoseška delavnica, Urbanizem Rogaške Slatine, Konservatorsko obdobje slovenske umetnostne zgodovine in drugo.

Kot gostje so se udeležili simpozija tudi strokovnjaki iz Hrvaške. Eden izmed njihovih referatov je bil za nas zlasti zanimiv. Ugotovil je namreč, da hrani Hrvaška nad 60 originalov našega slikarja Mihaela Stroja. Doslej smo domnevali, da se je Stroj šolal v Italiji, vendar ta domneva nima arhivarske dokumentacije. V Zagrebu pa so ugotovili, da je bil Mihael Stroj

vpisan na dunajski akademiji v času, ko je bil njen rektor naš rojak Kavčič. Zlasti značilno pa je dejstvo, da hrani grad Trakovščan Strojova signirana dela, ki nam odkrivajo tega mojstra z nove plati. Gre namreč za 4 alegorične slike: Evropa, Azija, Afrika in Amerika. Stroj nam je bil doslej znan le kot odlični portretist.

Med vprašanji, ki zadevajo stroko, je bilo nekaj bolečih ugotovitev. Zavod za spomeniško varstvo se nahaja v težavah, saj hromijo osnovno dejavnost nezadostna sredstva. Pa tudi slovenski muzeji komaj zmagujejo primarno delo zaradi istega razloga. Dalje je katastrofalna ugotovitev za našo umetnostno zgodovino vprašanje topografi-

je slovenskih spomenikov. Ze 20 let po osvoboditvi se to temeljno delo ni premaknilo z mrtve točke. Ni denarja. Kot anahronizem se zdi poročilo, da je 3/3 umetnostnih zgodovinarjev stalno v Ljubljani in le 2/5 v ostali Sloveniji. Pretehtan je delovni načrt za vsakoletni simpozij. Avtorji pripravljajo referate skozi vse leto in skoraj vsi so zreli za tisk. Za tisk pa ni sredstev. Udeleženci simpozija so si ogledali poleg celjskih spomenikov še Svetino, Laško z Marija gradcem, Svecm Rokom nad Šmarjem, Rogaško Slatino in Sladko goro, Zasluznemu rojaku v Laškem Avguštinu Stegensku pa so ob tej priliki odkrili spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši. A. S.

POSVETOVANJE UČITELJIŠČ

V nedeljo dopoldne se je v Narodnem domu končalo osmo republiško posvetovanje učiteljskih, ki sta ga pripravila aktiv ZM in dijaška skupnost celjskega učiteljskega, udeležilo pa se ga je preko 40 predstavnikov dijakov in pedagogov omenjenih šol.

Ker so bila dosedanja srečanja učiteljskih po vsebini preveč mnogovrstna, problematika in razprave pa preobširne, je dobil letošnji posvet strokovni značaj. Dijaki so v prvem dnevu, posvet je trajal tri dni, posredovali nekaj zanimivih referatov. Ko je predstavnica mariborskega učiteljskega govorila o vprašanih dijaške samouprave, je posebej poudarila, da v praksi še vse prevečkrat pojmujejo samoupravo dijakov formalno, kot politično parolo in z določenim pedagoškim pesimizmom. Posebej pa se je zavzela zato, da bi predstavljale razredne skupnosti osnovno gibalno aktivnosti dijaške samouprave na šolah. Izredno zanimiv, čeprav nekoliko preveč teoretičen, je bil referat o svobodnih aktivnostih in mentorstvu na osnovnih šolah, zelo pomembne misli pa je posredoval tudi delegat murskosoboškega učiteljskega, ko je govoril o socialno ekonomskem položaju dijakov na slovenskih učiteljskih. Poleg teh so dijaki pripravili še referate o pogojih dela, pomenu in metodah tehnične vzgoje na osnovnih šolah, o učni praksi petih letnikov, o uvedbi italijanskega jezika v osnovnih šolah na našem obalnem področju; o prestopanju dijakov z učiteljske na višje in visoke šole pa je govoril profesor celjskega učiteljskega.

V razpravi po referatih so udeleženci posvetili posebno pozornost vprašanju dijaške samouprave in mentorstva ter materialnih in vzgojno-pedagoških problemov drugostopenjskega šolstva. Vso soboto so gostje skupaj s prireditelji izkoristili za ogled šempetrskih izkopanin, rudarskega mesta Velenja in Logarske doline, v nedeljo pa je

bilo plenarno zasedanje, na katerem so sprejeli zaključno resolucijo. V njej so učiteljski podali osnovne zaključke razprav s prvega dneva posveta, še posebej pa so poudarili pomen pravičnega vrednotenja učiteljskega dela in vloge OO ZK in ZM na šolah za razvoj samoupravnih odnosov. Sprejeli so tudi sklep o formiranju koordinacijskega republiškega odbora učiteljskih.

Vsekakor pomeni letošnje posvetovanje učiteljskih v vsebinskem pogledu precejšen premik, za kar ima brez dvoma mnogo zaslug prireditelj — aktiv ZM in dijaška skupnost celjskega učiteljskega.

Prisrčna zahvala gostov ob zaključku pa pomeni tudi nadvse lepo priznanje za organizacijsko izvedbo posveta. Naslednje leto se bodo zbrali slovenski učiteljski v Mariboru.

jv

PRED ZADNJO LETOSNJO PREMIERO V SLG CELJE

RINGARINGARAJA ALI SATIRIČNI VEČER

PRED DNEVI JE BILA V SLG CELJE SLOVESNOST, NA KATERI SO PODELILI LETOSNJE PRVOMAJSKE NAGRADNE, NAGRAJENI SO BILI: BRANKO GOMBAČ ZA REŽIJO VIHARJA, MARJANCA KROŠLJEVA ZA VLOGO ARIEL IN JANEZ SKOF ZA VLOGO KALIBANA V VIHARJU, V TEM KO JE MARJAN DOLINAR DOBIL POSEBNO POHVALO ZA SAMOSTOJNE VEČERE UMETNIŠKE BESEDE, POSNETEK JE S TERASE GLEDALIŠČA PO PODELITVI NAGRAD.

Kolektiv mestnega muzeja obvešča svoje obiskovalce, da je za javnost odprl nove stalne razstave in sicer: Srednjeveški oddelek, kjer je razstavljen več gotških plastik s celjskega področja, nekaj srednjeveških arh. detajlov — konzola, sklepnik, kapitel ter dve poslikani gotški tabli. Plastike je restavriral delavnica Zavoda za splošno varstvo v Celju. Ob tem so odstranili nepristne barvne plasti, ki so kvarile prvotni izgled, izvršene so bile vse potrebne retuše in zaščitni premazi. Omeniti je treba, da je eno izmed razstavljenih plastik posodil muzeju za razstavne namene tov. Podkrižnik iz Sentjurja pri Celju. S tem je omogočil neštetim obiskovalcem muzeja ogled domače srednjeveške kipiarske umetnine. Gotški tabli je restavriral delavnica Zavoda za spomeniško varstvo SRS v Ljubljani, ki je ob delu našel na zakriti poslikano hrbtno tako imenovano delavniško stran in tako doprinesla z odkritjem novo gotško podobo (sv. Stefan).

Načrt za ureditev sobe je naredil ing. arh. Dušan Samec. Kulturno zgodovinske zbirke so v dneh sobah. Razstavljen je izbor najlepših pri-

merov pohištva, ki je v lasti muzeja in sicer iz 17., 18. in 19. stoletja. Med pohištvo je vključen še porcelan raznih starih evropskih manufaktur, steklo (tudi celjskih steklorazcevc), miniaturo 19. stol., kositer (tudi primeri celjskih delavnic) ter baročni bozetti in modeli za vltivanje reliefov na zvonovih iz Celja.

Poleg tega je dopolnjena razstava restavriranih slik 17. in 18. stol. (tuji mojstri) z baročnimi plastikami domače provenience.

Tako si obiskovalci muzeja zdaj lahko ogledajo poleg navedenega še arheološke razstave, potem sobo Celjanov, glavno dvorano s celjskim stropom in freske v vseh prostorih.

V pripravah je razstava orožja in muzejske zbirke. Muzej je za obiskovalce odprt samo ob določenih urah in to vsak dan (razen ponedeljka) od 9.—12. ure. Obiskovalci, ki si želijo ogledati iz opravičljivih vzrokov muzej izven tega časa (zlasti skupine), naj svoj prihod pravočasno sporočijo upravi muzeja.

Ogled rimske nekropole v Sempetru je možen vsak dan od 1. IV. do 15. XI.

M. M.

POKLIC —

FARMACEVTSKI TEHNIK

Za poklic farmacevtskega tehnika se večinoma odločajo le dekleta. Fante ne zanima ta stroka, ker mislijo, da je delo farmacevtskega tehnika samo v lekarni. To pa ne drži že dalj časa.

Farmaceutska stroka se danes širi prav hitro na različna nova delovna področja. Diplomirani farmacevtski tehnik ima možnost zaposlitve v farmacevtskih tovarnah, kjer ga čaka delo v laboratoriju, v proizvodnji gotovih zdravil in drugje. Prav tako se bo s svojim znanjem lahko odločil za delo v drugih tovarnah, n. pr. živilskih.

Povsem novo področje je proizvodnja in predelava medicinskih drog, kjer so najvažnejše zdravilne rastline. Učenci s podeželja, vajeni kmečkega dela, se na šoli za farmacevtske tehnike v Ljubljani osposobijo za plantazna dela z zdravilnimi rastlinami. Prav teh strokovnjakov pri nas najbolj primanjkuje.

Farmaceutska stroka pa si želi imeti sodelavce tudi v ekonomsko-komercialni službi. Farmaceutske tovarne, distribucijska podjetja, različna tujastopstva pri nas, prav tako pa tudi naša zastopstva v inozemstvu, v Afriki, v južni Ameriki potrebujejo mlade strokovnjake, ki bi obvladali tehnično farmacevtsko znanje in se izpopolnili še na višjih ekonomskih šolah. Takšnim strokovnjakom je ves svet odprt.

Delo farmacevtskega tehnika ni torej omejeno samo na lekarno in lekarniško postajo, temveč se širi tudi drugam, kjer pa si želijo predvsem moške strokovnjake, saj je delo bolj naporno in odgovorno.

RAZSTAVA AVGUSTA LAVRENCICA V LIKOVNEM SALONU

V likovnem salonu v Celju so pred dnevi odprli razstavo del celjskega akademskega slikarja Avgusta Lavrenčiča. Razstava, ki prikazuje 17 akvarelov iz ciklusa Morje, je med obiskovalci vzbudila doslej največje zanimanje. Odprta bo do 2. junija.

DVE UPORIZITVI

Dramski krožek osnovne šole Franca Kranjca v Polulah je v sodelovanju z DPD Svoboda pred nedavnim uprizoril Ribičičevo igro TINCEK IN BINCEK, pred dnevi pa še ZVEZDICO ZASPANKO. Dramski krožek je eden izmed najdelavnejših.

TA MESEC NA PLATNU

Tokrat se bomo prvič ustavili ob westernu, gre pa za ameriški film ZADNJI SOMRAK. To je preprosta, morda nekoliko premalo posnjena zgodba, nadvse ameriška, njeni akterji pa so odlični igralci Kirk Douglas in Rock Hudson. Zadnji somrak, ki smo ga pred dnevi gledali, ni običajna kavbojka, ker gledalca prevzame iz ga prepriča. Ker je film v svoji raznovrsti tragičen, odličitev glavnega junaka je bila razumljiva in silno plemenita, samo potrjuje njegove umetniške ambicije in odmik od tradicionalnih »srečnih koncev«. Četudi se poveljavi tako imenovana pravilna rešitev — zmaga dobrega nad zlom. Če filmi ocenjujemo po preprostih kriterijih, ne moremo biti razočarani.

Tolstojeva ANA KARENINA je le malo komu neznan. Ana, soproga visokega vladnega uslužbenca Karenina, živi samo za svojega sina. V zakonu je nesrečna, moč jo zapostavlja. Zaradi tega ji srečanje z mladim oficijem Voronskim pomeni resnično odzrite

nežnosti, ljubezni in nove življenjske pomladi. Zakonska nezvestoba pa povzroči njeno tragičen konec. To je banalna obnova znamenitega Tolstojeva romana, je le povzetek in groba osnova za osvežitev spomina. Ekranižacija Tolstojeva je težko, da ne rečemo, nemogoče delo. Kajti največji ruski romancier je v vsej globini in pripovedni razsežnosti tako mogočen in veličasten, da na filmskem platnu ni mogoče ostvariti popolne atmosfere in bogastva njegovega poetičnega izraza. Vendar pomeni kljub temu ameriški film ANA KARENINA, v režiji Clarenceja Browna, izreden dosežek v zgodovini svetovne kinematografije. Če k temu dodamo še odlično kreacijo glavne igralkice Grete Garbo, potem smo povedali dovolj. Ana Karenina sodi sicer med starejše filme, toda ko bomo gledali ta film, ga gledajmo z očmi gledalca, ki zna čutili veličino takšne umetnosti, kot sta jo ustvarila pisatelj Tolstoj in igralka Grete Garbo na filmskem platnu. jv

Praznik Frankolovega

Spomladi 1944. se je partizansko gibanje v okolici Frankolovega že močno razmahnilo. Novi borci so množično vstopali v naše vrste. V vasi Lipa je bila ustanovljena komanda mesta Celja, mobilizacijska četa in gospodarski odsek. V Jezercih — Smartno v Rožni dolini smo postavili novo kurirsko TV stano. Kurirska pot iz Gozdnika do Lipe se je tako precej skrajšala. Na Frankolovem je bil ustanovljen okrajni komite za Frankolovo, Črešnjice, Strmec in okolico. S tem so bili postavljeni močni temelji za nadaljnje hitrejše osvobojanje teh krajev izpod fašizma.

Maja 1944 so bile v okolici Frankolovega vasi Lipa, Lindek, Zabukovje, Selce, Straza, Črešnjice, Dol in druge že popolnoma pod našim nadzorstvom. Ljudje, ki so prihajali od drugod v te kraje, so se počutili srečni. Saj je bilo vzdušje in razpoloženje ljudi v teh krajih bolj sproščeno in svobodno kot tam, kjer je še bil okupator. V teh vaseh se je ob večerih pogosto razlegala daleč na okrog partizanska pesem. Skoraj vsi otroci so znali peti naše pesmi. Ti otroci, čeprav še majhni, so bili izredno postrvovalni; iznajdljivi in zanesljivi.

Nekega dne mi je potožila sedemletna Anica, zakaj ne našemu nemškemu učitelju, ki jih v šoli učijo same neumnosti. O partizanih govorijo same neresnične stvari in vse najslabše. Obljubil sem ji, da bomo to tudi napravili nekega dne.

In res smo se s tovariši dogovorili, napravili načrt in odšli ponoči 24. maja 1944 na Frankolovo. Bilo nas je samo osem, osem mladih pogumnih partizanov. Noč je bila lepa. Na vsaki strani Frankolovega obcestja, ki pelje iz Celja proti Mariboru, smo postavili zasede, ostali pa smo odšli v šolo. Učiteljice smo poklicali po nemško. Koso nam odprle, zagledale peterokrake na naših ka-

pah, so se tako prestrašile, da so se kar tresle. Od strahu niso vedele, kje so in kaj se z njimi dogaja. Pred njimi so »banditi«, ki so se jih tako bale in o njih otrokom v šoli govorile samo grde reči. Zapovedali smo jim, da morajo zapustiti našo šolo in oditi, od koder so prišle. Povedali smo jim, da ne pustimo, da bi še naprej nemški učitelji v šoli poučevali naše otroke.

Učiteljice so v naglici začele pospravljati svoje stvari in res naslednje jutro odšle. Preden pa so odšle, so povedale ljudem, da so bile izredno presenečene, ko so prvič videle partizane. Kljub temu, da smo jim zapovedali, da morajo zapustiti naš kraj, so nas naslednji dan pri ljudeh hvalile.

Takoj potem smo razbili prometne znake in nemške napise. Z oljnatno barvo smo popisali naša gesla na hišah, pločnikih in po asfaltni cesti. Iz skladišča, ki so ga imeli verjame, smo pobrali orožje in municijo ter vse kar nam je koristilo.

Preden smo odšli, smo zapeli nekaj partizanskih pesmi.

Ta akcija na videz ni bila velika, vendar je mnogo pomenila. To je bil močan politični udarec za Nemce in njihove somišljenike.

Od takrat dalje so v šoli na Frankolovem naše otroke poučevali zopet slovenski učitelji. Otroci so si oddahnil, da se jim ni bilo treba učiti tisto, kar so sovražili. Se z večjo vnebo in zanosom so sodelovali s partizani ter tako tudi oni po svoje pripomogli k zmagi naše revolucije.

Organizacija ZB Frankolovo bo v okviru svojega praznika letos praznovala 20-letnico osvoboditve. Skupaj z združenjem borcev terena Gaberje iz Celja in tovarniškimi aktivni bo v nedeljo pripravila veliko partizansko srečanje. Prireditelj bo v Dolu pri Frankolovem pri znani partizanski Brišerjevi družini. Vabljeni so vsi bivši borci in aktivisti, ki so delali in se borili na tem območju. Tine Borovnik — Lipe

OBŠIRNE RAZPRAVE

OB VOLITVAH V SAMOUPRAVNE ORGANE V DELOVNIH ORGANIZACIJAH

Letošnje volitve delavskih svetov v šmarnski občini so bile — kot povsod drugod — v zelo razgibanem obdobju priprav in volitev skupščin, v času VIII. kongresa ZK Jugoslavije in V. kongresa Zveze komunistov Slovenije. V kratkem razgovoru je Franc Kovačič, tajnik občinskega sindikalnega sveta Šmarje pri Jelšah letošnje volitve oecnil tako le:

»Na sestankih političnih aktivov, kandidacijskih zborih in drugih oblikah predvolilne aktivnosti so v večini kolektivov zelo odgovorno razpravljali o kandidatih in o problemih, ki tarejo posamezne delovne organizacije. Ponekod, kjer družbeno-politične organizacije tudi sicer slabše delujejo, so se razprave omejile le na izbiranje kandidatov. Rezultati volitev — v kmetijski zadruzi Šmarje pri Jelšah bodo volili v nedeljo — povedo, da so bila skoraj povsod upoštevana načela, naj bo v organih samoupravljanja več žena in mladine.«

»O katerih problemih so v volilni aktivnosti največ razpravljali?«

»Najpogostejše razprave so bile o proizvodnih planih, o storilnosti dela, o doseganju delu samoupravnih organov. Precej poudarka so dali tudi obveščanju članov delovnega kolektiva, saj največkrat proizvajalci zvedo za sprejete sklepe bolj mimogrede. Poudarili so, naj bi o pomembnejših stvareh seznanili člane delovnega kolektiva že pred sejami samoupravnih organov.«

V razpravah se je tudi pokazalo, da bo potrebno boljše poskrbeti za rekreacijo proizvajalcev. Med tem ko je za dopuste dovolj dobro poskrbljeno, pa je za tedensko rekreacijo storjenega zelo malo ali nič.

Sodim, da je bilo premalo razprav o izobraževanju. V kolektivih bi morali predvsem ugotoviti, kakšne so potrebe in na katerih področjih bi bilo izobraževanje najbolj potrebno. Na ta način bi tudi šmarnska delavska univerza lažje sestavila svoj program dela. V naši občini ima sistematično urejeno izobraževanje le zdraviliško podjetje v Rogški Slatini.«

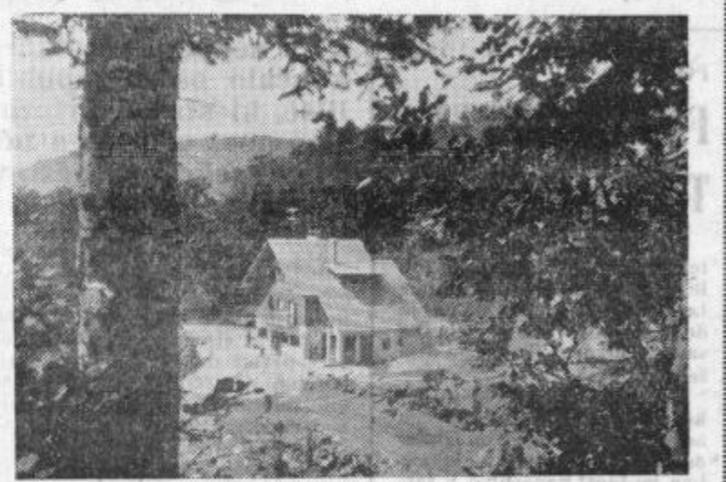

V Zalcu bodo do praznika občine dogradili in opremlili novo poslopje, v katerem bo pošta in prostor komunalne banke. V zgornjih prostorih postopja bo vgrajena nova avtomatska telefonska centrala, na katero bodo priključeni tudi naročniki iz Sempetra, Petrovca in Griz. Foto: J. Sever

BOHOR

Ogromni, skoraj nepregledni Javornik, od koder je lep razgled na vse strani. Najugodnejša pot na to planinsko postojanko je iz Planine pri Sevnici, kamor imamo iz Celja dnevno zelo udobno avtobusne zveze. Iz Planine pa imamo po dobro markirani poti samo slabi dve uri peš hoje. Do kočice peje tudi dobro vzdrževana avtomobilska cesta. Planinska kočica, čeravno na zunanji gledano majhna, ima dovolj prostora za večje število planincev, ki lahko tu tudi prenočijo. Vnemo pa se lahko nazaj domov preko Brestanice. Od kočice gremo po zopet dobro markirani poti v Senovo do gostilne Senica, kjer je avtobusno postajališče in odtod na kolidor Brestanica. Saj imamo dnevno dobre zveze z vlakom v Celje. Dr. M.

SEJA OBCINSKE SKUPSCINE MOZIRJE

SPREJETI ODLOKI

V zvezi z nedavno sprejetimi ukrepi zvezne skupščine za stabilizacijo gospodarstva so na seji sprejeli rebalans proračuna za letošnje leto. V rezervni sklad so izločili 5 odstotkov dohodkov, pridobljenih po 31. marcu 1965. Pri tej omejitvi pa so skušali čim manj prizadeti družbene službe, predvsem šolstvo. Na seji so poudarili, da je sploh vprašanje, če bodo dohodki občinskega proračuna doseženi v višini kot so bili planirani, ker po nedavno sprejetih ukrepih tudi osebni dohodki, iz katerih se v glavnem zbirajo sredstva za proračunsko potrošnjo, ne bodo mogli tako naglo rasti. Zato so na seji sprejeli sklep naj se vsi potrošniki proračunskih sredstev pri trošenju omejijo še za nadaljnjih 5 odstotkov. Sprejem takega sklepa je narekovalo tudi poročilo o doseženih dohodkih proračuna občine v prvem tromesečju, ki je bilo prav tako na dnevnem redu. Realizacija dohodkov ni najbolj ugodna, saj so bili doseženi le v višini 17,5 odstotka. Skupščina je sprejela tudi sklep, da za namene odprave škode po poplavi oktobra 1964 uporabijo posebno proračunsko rezervo iz leta 1964 in 1965. Ta sredstva bodo

porabili predvsem za popravilo in izgradnjo mostov in popravilo varstvenih naprav in ostalih vodnih objektov na Savinji in Dreti ter nekaterih njenih pritokih.

Na seji so sprejeli tudi odlok o uvedbi upravnih taks na območju občine Mozirje. Po tem odloku uvajajo upravne takse za spise in dejanja pri občinskih organih, kot tudi za druge predmete in dejanja pri teh organih, plačujejo pa se po takšni tarifi, ki je določena s temeljnim zakonom o upravnih taksah.

Skupščina je potrdila zaključni račun stanovanjskega sklada in družbeno investicijskega sklada občine za leto 1964.

Sprejela je sklep, s katerim je pooblastila skupščino občine Zalec, da ustanovi medobčinski sklad za letovanje otrok v letoviški bazi ROVINJ, občina Mozirje pa prenese doslej vložena sredstva v ta sklad.

Zaradi povečanega obsega nalog občinskega upravnega organa za notranje zadeve je skupščina sprejela sklep, da se preimenuje iz odseka v oddelek za notranje zadeve. Sprejela je tudi sklep o ustanovitvi medobčinskega javnega pravobranilstva v Celju.

TV PROGRAM OD 23. DO 29. MAJA • TV PROGRAM OD 23. DO 29. MAJA • TV PROGRAM OD 23. DO 29. MAJA • TV PROGRA

NEDELJA — 23. maj
9.30 Kljukec — lutka (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.45 Na erko, na erko (Beograd); 11.30 Gozdni čuvaji (Ljubljana); ... Športno popoldne; 18.00 V nedeljo ob šestih — mlad. odd. (Zagreb); 19.00 Dr. Kildare (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Vabilo na quiz (Zagreb); 22.00 Poročila (Beograd);

Sijeme
11.30 Gozdni čuvaji (Zagreb); 19.00 Svetnik (Beograd); 22.00 Včeraj, danes in jutri (Zagreb).

PONEDELJEK — 24. maj
11.40 TV v šoli: risanka za prvošolce (Ljubljana); 15.20 Ponovitev (Ljubljana); 16.40 Rusčina na TV — 63. lekcija (Ljubljana); 17.10 Govorimo angleško — 40. lekcija (Ljubljana); 17.40 Francozi pri vas doma (Beograd); 18.10 Risanke (Zagreb); 18.25 Napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Kuharski nasveti (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.45 Visja gosposinjska šola v Grobljah — reportaža (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Glasbena oddaja studija Skopje (Zagreb); 20.40 G. H. Mostar: John Walker piše materi (Ljubljana); 21.40 Naš teleshpektiv (Ljubljana); 22.05 TV ob-

zornik (Ljubljana);

Sijeme
18.25 Informativna oddaja (Zagreb); 18.45 Izobraževalna oddaja (Zagreb); 21.40 Informativna oddaja (Zagreb).

TOREK — 25. maj
18.25 Poročila (Ljubljana); 18.30 Moja punčka in jaz — prop. oddaja (Ljubljana); 19.00 Mladinski TV klub (Ljubljana); 20.00 Podelitev štafete (Beograd); 20.30 Prenos športnega dogodka (Ljubljana).

SREDA — 26. maj
16.50 Govorimo rusko (Zagreb); 17.10 Učimo se angleščine (Zagreb); 17.40 Film za otroke (Ljubljana); 18.00 Slike sveta (Beograd); 18.25 Napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Reportaža studija Skopje (Ljubljana); 19.00 Kalejdoskop (Ljubljana); 19.15 Opera skozi stoletja (Ljubljana); 19.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Lirika — oddaja studija Sarajeva (Ljubljana); 20.40 Deset zadetkov (Ljubljana); 21.55 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.35 TV obzornik (Ljubljana);

Sijeme
17.40 Kje je, kaj je (Beograd); 18.25 Včeraj, danes, jutri (Zagreb); 19.45 Propagandna od-

daja (Zagreb); 21.55 Spektar (Beograd); 22.35 Včeraj, danes in jutri (Zagreb).

CETRTEK, 27. maj
10.00 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Francozi pri vas doma (Beograd); 16.40 Rusčina na TV — 64. lekcija (Ljubljana); 17.10 Govorimo angleško — 41. lekcija (Ljubljana); 17.40 Mendov spor (Zagreb); 18.25 Napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Reportaža studija Skopje (Zagreb); 19.15 Glasbene marginalije (Zagreb); 19.45 Cetrti cetrtek — satira (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Narodna glasba — oddaja studija Skopje (Zagreb); 20.40 Ekran na ekranu (Zagreb); 21.40 TV obzornik (Ljubljana);

Sijeme
18.25 Včeraj, danes, jutri (Zagreb, Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Zagreb); 21.40 Turizem (Zagreb); ... Poročila (Beograd); 22.10 Včeraj, danes in jutri (Zagreb);

PETEK — 28. maj
10.00 TV v šoli (Zagreb); 16.50 Govorimo rusko (Zagreb); 17.10 Učimo se angleščine (Zagreb); 17.40 TV v šoli (Zagreb); 18.10 Skrinjca, ki pripoveduje (Zagreb); 18.25 Napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 TV tribuna (Ljubljana); 19.15 Narodna glasba —

odd. studija Skopje (Beograd); 19.45 TV akcija — Ureditve novih naselij (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Izdajalec — am. celovečerni film (Ljubljana); 22.00 TV obzornik (Ljubljana);

Sijeme
18.25 Včeraj, danes, jutri (Zagreb); 18.45 TV tribuna (Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Zagreb); 20.30 Celovečerni film (Beograd); 22.00 Včeraj, danes in jutri (Zagreb).

SOBOTA — 29. maj
17.40 utkovna oddaja (Zagreb); 18.05 Pesem v svetu (Beograd); 18.25 Napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Ime in priimek — mlad. igra (Beograd); 19.30 Vsako soboto (Ljubljana); 19.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Glasbeni kotiček — odd. studija Sarajeva (Beograd); 20.40 S kamero po svetu (Ljubljana); 21.10 Druga plat medalje — humor. oddaja (Beograd); 22.00 Hitchcock vam predstavlja — ser. film (Ljubljana); 22.50 TV obzornik (Beograd);

Sijeme
18.25 Včeraj, danes in jutri (Zagreb); 19.30 TV pošta (Zagreb); 19.45 Propagandna oddaja (Beograd); 20.40 Sprehod skozi čas (Beograd); 22.00 Novle — ser. film (Zagreb); 22.30 Včeraj danes in jutri (Zagreb).

RADIO CELJE

Sprehodi po muzeju revolucije v Celju.
Od nedelje, 23. maja dalje dobiva zaključek sporeda novo rubriko: gre za ciklus prispevkov pod naslovom »Sprehodi po muzeju revolucije«, ki jih bo pisal tov. Stane Terčak.

Nedelja, 23. maja: 12.00 — pogovor s poslušalci; 12.10 — obvestila in reklame; 12.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Stane Terčak — Sprehodi po muzeju revolucije.

V dneh od 24. do vključno 29. maja bo celjska kronika vsak dan na sporedu ob 17.00, obvestila in reklame ob 17.10, plošče po željah pa ob 17.35. Razen tega se bodo zvrstile naslednje oddaje:

ponedeljek, 24. maja: 17.25 — športni pregled;

torok, 25. maja: 17.20 — mladinska oddaja;

sreda, 26. maja: 17.25 — iz dela celjske občinske skupščine;

četrtak, 27. maja: 17.25 — radijski feljton;

petek, 28. maja: 17.25 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov;

sobota, 29. maja: 17.20 — za prijetec konec tedna.

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. BUDIMPESTA — PRAGA — DUNAJ — 7-dnevni izlet z avtobusom. Prijave do 30. maja 1965.
2. 6-dnevni izlet po ALPAH — za ljubitelje gorskih lepot 6-dnevno avtobusno potovanje v najlepše gorske predele AVSTRIJE, SVICE in ITALIJE.
3. III. SPARTAKIADA V PRAGI od 1. 7. do 6. 7. 1965. Prijave do 1. junija 1965.
4. V času od 18. do 29. junija bo v RIMU mednarodna razstava ELEKTRONIKE.
5. PROMETNA RAZSTAVA V MÜNCHENU. Kolektivni avtomobilisti pozor, rok prijave je do 20. 6. 1965.

ZA VSE INFORMACIJE SE PRED POTOVANJEM OBRACAJTE NA TURISTIČNO AGENCIJO KOMPAS CELJE, TOMSICEV TRG 1, tel. 23-50.

● PRODAJ

Jahločnik ima naprodaj: Franc Fijavž, Verpe 10, Frankolovo.
Prodaj pol ba zemlje in pozd, 6 km iz mesta Celja. Naslov v upravi lista.
Skoraj novo Primo 175 prodam. V račun vzetem ček. Milan Nikolič, Kasaze 87, Petrovče.
Dvosobno stanovanje (elektrika, vodovod) 5 minut od železniške in avtobusne postaje na relaciji Celje-Velenje, prodam. Ponudbe na upravo lista pod »3.000.000«.
Dobro ohranjen Fat 600 prodam. Celje, Plečnikova 2.
Ročni vozček, masiven, za tovor 150 kg, bencinski ročni aparat za cinjenje (nov), ročni sveder, žago za železo, ugodno prodaj »Cvetličarna«, Zidanska 22, Celje.
Motorno kolo NSU »Pretis« (vožen 2.000 km) 175 ccm, pod garancijo prodaj: »Cvetličarna«, Zidanska 22.
Fiat 600 »Multipla« šestdesetletni (štirje zlojivi za tovor) po generalni strojni delov 1.000 km, prodaj najboljšemu ponudniku »Cvetličarna«, Zidanska 22.
Večje, takoj vseljivo komfortno stanovanje z garažo in drugimi pritliklinami, sadniti vrtom, vinsko trto, v najlepšem predelu mesta, prodam. Ponudbe na upravo lista pod šifro »5«.
Levi štedilnik »Gorenje« s predalom prodam. Naslov v upravi lista.
Ugodno prodam dobro ohranjen gramofon s ploščami. Naslov v upravi lista.

● KUPIM

Vseljivo stanovanje kjerkoli v Celju kupim: Kozole, Veterinik 50, Kozje.

● STANOVANJA

Zaradi bolezni zamenjam dvosobno stanovanje v mestu za enosobnega v I. nadstropju. Naslov v upravi lista.
Zamenjam lepo sončno enosobno stanovanje na Aljazevem hribu (stavba ljudskega premoženja, možnost rejce zajcev) za enako ali večje v mestu. Naslov v upravi lista.

● SLUŽBE

Iščem gospodinjstvo pomočnico — takoj. Magda Brkič, Celje, Stanetova 20/II.

● RAZNO

Gradbeno parcelo v Celju odstopim ugodnemu interesu. Ponudbe na upravo lista pod »3000«.
Mlajši upokojenki nudim lepo sobo v mestu, za varstvo otroka. Naslov v upravi lista.
Ekonomist z dovršeno višjo ekonomsko šolo, visokokvalificiran trgovski delavec z 12 letno prakso v blagovnem prometu in s svojim avtomobilom, bi prevzel predstavnitvo ali posle trgovskega potnika za Vojvodino s sedežem v Novem Sadu. Ponudbe na naslov: Tomislav Todorović, Novi Sad, Hajduk Vojkova št. 1.
Za pomoč v gospodinjstvu, nudim mirni mlajši upokojenki, lepo opremljeno sončno sobo. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Miren dom«.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše ljube dobre žene, mame, stare mame, sestre in tete

MARIJE DERNAČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z njo, jo tolažili in obiskovali.

Lepa hvala vsem, ki ste izrekli sožalje, darovali vence in cvetje in jo v tako lepem številu spremili na njeni zadnji poti.

Lepo se zahvaljujemo strežnemu osebju v bolnici, še posebej sestri Elzi in zdravnikom, ki so ji lajšali bolečine.

Posebna hvala za vence: Turističnemu društvu Braslovče, Gostinskega podjetju Braslovče, Prosvetnemu društvu Braslovče, Savinjskemu magazinu Zalec, Ljudskemu magazinu Celje, Kolektivno trgovine Braslovče, obratu KK Braslovče in Gasilski četni Parizlje-Topovlje za spremstvo v sprevedu in venec.

Iskrena hvala za sožalje in vence vsem dobrim sosedom, pevskega zboru Braslovče za ganljive žalostinke, vsem govornikom za lepe poslovilne besede in sožalje, posebno še g. Rozmanu s Teharij, Parizlje 16. maja 1965.

Zalujoči

RAZPIS

Na Administrativni šoli v Celju je prosto DELOVNO MESTO ZA PROFESORJA EKONOMIKE PODJETIJ IN POSL. RACUNSTVA.
Pogoj: diplomirani ekonomist, Ponudbe poslata Administrativni šoli Celje, Dečkova cesta 1, poštni predal 62.

● GLEDALIŠCE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠCE CELJE

Petek, 21. maja 1965 ob 19.30 uri: RINGARINGARAJA ali SATIRICNI VECER. Premiera. Premierski abonma in izven.
Sobota, 22. maja 1965 ob 19.30 uri: RINGARINGARAJA ali SATIRICNI VECER. Sobotni abonma in izven.
Nedelja, 23. maja 1965 ob 10. uri: RINGARINGARAJA ali SATIRICNI VECER. II. nedeljski dopoldanski abonma.
Nedelja, 23. maja 1965 ob 16. uri: Spewack: NASI TRIJE ANGELI. Komedija. Gostovanje v Topolšiči.
Torek, 25. maja 1965 ob 19.30 uri: RINGARINGARAJA ali SATIRICNI VECER. Torkov abonma in izven.
Sreda, 26. maja 1965 ob 19. uri: Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. IV. šolski večerni abonma in izven.
Četrtek, 27. maja 1965 ob 20. uri: Spewack: NASI TRIJE ANGELI. Komedija. Gostovanje v Kostanjevici.
Petek, 28. maja 1965 ob 20. uri: Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Gostovanje v Vojniku.
Sobota, 29. maja 1965 ob 10.30 uri: Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Zaključena predstava za Ekonomsko šolo Celje.
Sobota, 29. maja 1965 ob 19. uri: RINGARINGARAJA ali SATIRICNI VECER. Abonma za delovne organizacije in izven.
Nedelja, 30. maja 1965 ob 10. uri: Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. I. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

● KINO

KINO »SVOBODA« SEMPETER
Dne 22. in 23. maja 1965
»DAN ZA LEVE«
Italijanski vojni film
Dne 25. maja 1965
»MASCEVALE«
zahodno-nemški film
Dne 27. maja 1965
»MARS NA DRINO«
jugoslovanski film
KINO »PARTIZAN« SEVNICA
Dne 22. in 23. maja 1965
»OPERACIJA TICIAN«
jugoslovanski film
Dne 26. maja 1965
»DAN STIRINAJSTI«
sovjetski film

TRGOVSKO PODJETJE »PROLETER«

Stanetova ulica 6 — Celje,
razpisuje
prosto delovno mesto
trgovskega pomočnika-ee

Interesenti-ke naj se osebno zglasijo v poslovalnici vsak dan od 7.30 do 12. ure in popoldne od 16.30 do 19. ure.
Nastop službe je možen s 1. VI. 1965. Osební prejemi po dogovoru.

RAZPIS

Rudnik rjavega premoga Hrastnik razpisuje prosta učna mesta za 15 učencev kovinskih-strojne stroke za 12 učencev elektro stroke in za 40 učencev rudarske stroke

Vsi mladinci, ki želijo nadaljevati šolanje za navedene poklice morajo biti v koledarskem letu 1965 stari najmanj 15 let in dokončati 8 razredov osemletne šole. Mladince, ki se želijo vključiti v rudarsko šolo sprejemamo tudi z nedokončano osemletno šolo, imeti morajo najmanj 5 razredov. Šolanje za vse tri poklice traja 5 let. Pred sprejemom v šolo bodo vsi zdravniško pregledani.

Prošnje kolkovane s 50din državné takse sprejemamo do 30. junija 1965. K prošnji mora biti priloženo:

- a) zadnje šolsko spričevalo,
- b) izpisek iz matične knjige,
- c) potrdilo o stalnem bivanju (samo kandidati, ki stanujejo izven Trbovelj),
- d) potrdilo, da prejemajo otroški dodatek in mnenje šole (samo za kovinarje in električarje).

V času šolanja prejemajo učenci redno nagrado od 10.800 do 14.000 dinarjev in dodatno pridnostno nagrado, ki pa je odvisna od prizadevnosti posameznika. Učenci izven Trbovelj imajo možnost stanovati v internatu, kjer je stanovanje brezplačno. V internat sprejemamo samo učence rudarske stroke.

Rudarski šolski center RTH Trbovlje

OBVESTILO NAŠIM BRAVCEM

Bralce našega lista naprošamo, da za oglase, ki so označeni pod šifro, ne iščejo pri nas naslova, temveč, naj zanje napišejo pismeno ponudbo, to pa zaprto v pisemskem ovoju in z označbo šifre oddajo našemu oglašnemu oddelku.

Obenem obveščamo, da pismenih sporočil z naslovi objavljenih oglasov ne moremo posredovati, če prosilec ne priloži znamko za 40 din.

S sprejemanjem oglasov zaključimo vsako sredo ob 11. uri, zato prosimo, da z oddajo oglasov ne odlašate.

Uprava Celjskega tednika

OBVESTILO

Cenjene bravce našega lista naprošamo, da za oglase, ki so pod šifro ne iščejo pri nas naslova, ker jim tega ne moremo posredovati. Za tovrstne oglase je nujno napisati pismeno ponudbo in jo zaprto v pisemskem ovoju ter z označbo šifre oddati našemu oglašnemu oddelku. Nadaljni postopek informacij prevzame prinašalec oglasa. Obenem sporočamo, da naš list »Celjski tednik« ni polnomočen za objavljanje preklicov osebnih izkaznic, zdravstvenih izkaznic in ostalih dokumentov, ker spada to le v pristojnost Uradnega lista. Zato prosimo, da ne pošiljate preklicov ali celo denarja, ker s tem obremenjujete naše administrativno poslovanje.

Uprava Celjskega tednika

VETERINARSKA POSTAJA CELJE

razpisuje

DELOVNO MESTO BLAGAJNIKA

SKLADA PAVSALNE SKOČNINE

Pogoj: Srednja izobrazba z dvoletno prakso.

Nastop službe takoj. Plača po tarifnem pravilniku.

»OBVESTILO O DELOVNEM ČASU UPRAVNIH ORGANOV SKUPSCINE OBČINE CELJE ZA STRANKE

Obveščamo vse občane, delovne in druge organizacije, da upravni organi Skupščine občine Celje sprejemajo stranke ob ponedeljkih, sredo in sobotah od 8. do 12. ure.

Sprejemna pisarna, prijavna in odjavna služba, matična služba in krajevni uradi, pa sprejemajo stranke vsak dan in sicer:

ponedeljek	od 8. do 12. ure
torek	od 9. do 12. ure
sreda	od 8. do 12. ure
četrtek	od 8. do 12. ure
petek	od 9. do 12. ure
sobota	od 9. do 12. ure

Sprejemna pisarna ima svoj sedež v Gregorčičevi ulici št. 5 — pritličje, prijavna in odjavna služba ter matična služba pa v Gledališki ulici št. 2 — pritličje.

Predsednik in podpredsednik Skupščine občine sprejemata stranke vsak torek in sredo med 9. in 12. uro.

Skupščina občine Celje
Služba za organizacijo

OBVESTILO

Cenjene bravce našega lista naprošamo, da za oglase, ki so pod šifro ne iščejo pri nas naslova, ker jim tega ne moremo posredovati. Za tovrstne oglase je nujno napisati pismeno ponudbo in jo zaprto v pisemskem ovoju ter z označbo šifre oddati našemu oglašnemu oddelku. Nadaljni postopek informacij prevzame prinašalec oglasa. Obenem sporočamo, da naš list »Celjski tednik« ni polnomočen za objavljanje preklicov osebnih izkaznic, zdravstvenih izkaznic in ostalih dokumentov, ker spada to le v pristojnost Uradnega lista. Zato prosimo, da ne pošiljate preklicov ali celo denarja, ker s tem obremenjujete naše administrativno poslovanje.

Uprava Celjskega tednika

VETERINARSKA POSTAJA CELJE

razpisuje

DELOVNO MESTO BLAGAJNIKA

SKLADA PAVSALNE SKOČNINE

Pogoj: Srednja izobrazba z dvoletno prakso.

Nastop službe takoj. Plača po tarifnem pravilniku.

»OBVESTILO O DELOVNEM ČASU UPRAVNIH ORGANOV SKUPSCINE OBČINE CELJE ZA STRANKE

Obveščamo vse občane, delovne in druge organizacije, da upravni organi Skupščine občine Celje sprejemajo stranke ob ponedeljkih, sredo in sobotah od 8. do 12. ure.

Sprejemna pisarna, prijavna in odjavna služba, matična služba in krajevni uradi, pa sprejemajo stranke vsak dan in sicer:

ponedeljek	od 8. do 12. ure
torek	od 9. do 12. ure
sreda	od 8. do 12. ure
četrtek	od 8. do 12. ure
petek	od 9. do 12. ure
sobota	od 9. do 12. ure

Sprejemna pisarna ima svoj sedež v Gregorčičevi ulici št. 5 — pritličje, prijavna in odjavna služba ter matična služba pa v Gledališki ulici št. 2 — pritličje.

Predsednik in podpredsednik Skupščine občine sprejemata stranke vsak torek in sredo med 9. in 12. uro.

Skupščina občine Celje
Služba za organizacijo

TURISTIČNE OBJAVE

TURISTIČNI IZLET NA PLITVICE
Otepisovalno in turistično društvo Celje prireja v nedeljo, dne 30. maja izlet na Plitvice. Prijave v Turističnem uradu v Stanetovi ulici poleg kina Metropol.

TERMALNO KOPALIŠCE RIMSKE TOPLICE ODPRTO
Turistično društvo Rimske Toplice sporoča, da je kopalni bazen že odprt.

KAM NA DOPUST?
Počitniški dom Rinka Solčava je sodobno urejen, nizke cene. Informacije: Počitniški dom Rinka, Solčava.

SPOMLADANSKI IZLETI
Za spomladanske izlete pripravljamo: Mozirje, Gornji grad, Ljubno, Luče, Solčavo in Logarsko dolino, turistične kraje v Gornji Savinjski dolini, v Obsovetju pa Podčetrtek, Olinje, Planino, Kozje. Gore nad Blatrico ob Sotli.

GORE NAD BISTRICO OB SOTLI
Odpri se tudi naslednje planinske postojanke: Svetina, Celjska koča, Resevna, Lisa nad Jurklostrom, Smohor nad Laškim, Mozirska koča, Gora Ojka, Andrejev dom na Stemenju, Koča na Paškem Kozjaku, Rogia, Resnik in še druge.

ZAVOD ZA POZARNO VARNOST CELJE
Dečkova cesta, gasilski dom
Vam zaščitno prepreka dno vašega avtomobila pred korozijo — kvalitetno in hitro.

RAZPIS
Sprejemmo BLAGAJNICARCO
Pogoj: Dokončana osemletna šola in KD v trgovski stroki
»Jugoplastika« Split, Poslovalnica Celje, Stanetova ulica 2

IZLETNIK CELJE
Titov trg 3 — tel. 23-41
nasproti avtobusne postaje

ANTON SORÉ

doktor geografskih znanosti
Nekdanji dijaki mu iskreno čestitamo in želimo, da bi še nadalje s tako prizadevnostjo in uspehom učil in vzgajal mladino ter da bi ob tem odgovornem delu našel tudi še dovolj časa za znanstveno proučevanje naše lepe domovine.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 22. in 23. maja
CIRIL UMEK,
veterinar, Celje,
Kersnikova 37
(vokal Kersnikove in Dečkove ceste)

Od 24. do 29. maja
JANEZ ČERNEJ,
veterinar, Celje,
Kajuhova ulica 11 — blok 3/II, telefon 22-32

NAJLEPŠE DARILO ZA SORODNIKE V INOZEMSTVU JE

CELJSKI TEDNIK

tekstilna tovarna in konfekcija, Celje
razpisuje prosto delovno mesto

UPRAVNICE IN KUCHARICE

počitniškega doma v Seči pri Portorožu

Osebné in pismene ponudbe sprejema splošni oddelek podjetja v Celju, Ipavčeva 22.

Osební dohodki po dogovoru.

MEKA

tekstilna tovarna in konfekcija, Celje
razpisuje prosto delovno mesto

UPRAVNICE IN KUCHARICE

počitniškega doma v Seči pri Portorožu

Osebné in pismene ponudbe sprejema splošni oddelek podjetja v Celju, Ipavčeva 22.

Osební dohodki po dogovoru.

Oglašujte v Celjskem tedniku!

DRUGA NAGRADA-ŠTORJANOM

TOKRAT SMO SE NAMENILI OBISKATI PRIZADEVNE TELESNOVZGOJNE DELAVCE PRI PARTIZANU V STORAH. KO STA MI PREDSEDNIK DRUŠTVA FRANC KAVKA IN NJEGOVA »DESNA ROKA« TINE VEBER GOVORILA O USPEHIH IN DELU NJIHOVEGA DRUŠTVA, MI JE POSTALO JASNO, DA SE JE LETOS UREDNISTVO CASOPISA DELO POPOLNOMA UPRAVICENO ODLOČILO, DA DRUGO NAGRADO V TEKMOVANJU ZA POKAL DELA PODELI RAVNO TEMU DRUŠTVU. Z REKREATIVNO DEJAVNOSTJO, DRUŽABNOSTJO, MANIFESTACIJAMI, VZGOJO KADROV, S TECAJI IN TEKMOVANJI SO PRIPADNIKI ŠTORSKEGA PARTIZANA NAGRADO VSEKAKOR ZASLUŽILI.

V društvu je aktivnih okrog 600 članov, ki delujejo v 7 sekcijah. Najmnožičnejša je seveda vadba s sedmimi oddelki. V gimnastični dejavnosti so dosegli precejšnje uspehe s sodelovanjem mladink, pionirjev in mladincev na republiškem prvenstvu, znani telovadec in olimpijec Tine Šrot pa je bil na minulem državnem prvenstvu 3. Kar 20 pionirjev bo 25. maja nastopilo na centralni proslavi Dneva mladosti v Beogradu.

Največji skok v masovnosti in v kvaliteti so vsekakor naredili v smučarski sekciji. Naučili so smučanja preko 100 predšolskih in šolskih otrok, udeleževali pa so se vseh tekmovalnih celjskih območju. Z izgradnjo rekreacijskega zimskošportnega centra na Svetini se bo smučanje vsekakor še bolj razmahnilo.

Zelo uspešna je še kegljaška sekcija — posebno ženska vrsta, ki je edina v Celju in se je plasi rala tudi na državno prvenstvo. Poleg teh sekcij pa z večjim ali manjšim športnim uspehom tekmujejo v raznih ligah še košarkar-

ji, rokometiši, nogometaši in igralci namiznega tenisa. Cilj društvenih delavcev je predvsem vzgajanje in rekreacija mladine, nato šele forsiranje posameznih sekcij.

Trenutno delajo predvsem na izpolnitvi načrtovalnih prireditev v počastitev 20. obletnice osvoboditve. Glavna dejavnost v poletnih mese-

cih pa bo usmerjala predvsem v izgradnjo rekreacijskega centra na Svetini in ureditev letnega telovadišča. Vsa ta dela bodo v rokah prostovoljnih delovnih brigad. V poletnem času nameravajo organizirati tudi plavalno šolo za otroke v celjskem kopališču. Sicer pa jim je glavni problem predvsem pomanjkanje kadrov, predvsem domačinov, saj je precej vaditeljev Celjanov, ki niti niso preveč navezani na društvo. Finančni problem rešujejo skupno s podjetjem, saj od ObZTK še niso dobili nobenih sredstev.

Seveda pa povezava med železarno in društvom ni samo glede fi-

nančne vprašanja, ampak tudi na rekreativnem in športnem področju. Ne glede na to, da ima delovni človek v Storah na voljo po delu razne športne naprave, pa pri društvu menijo, da člani kolektiva železarne še premalo izkoriščajo možnosti za rekreacijo, ki se jim nudijo. V veliki meri je krivda tudi v tem, da je velik del delavcev in uslužbencev vozačev, ki po delu odhitijo na svoje domove in jim objekti niso dovolj dostopni. Najbolj razvita rekreacijska panoga je vsekakor kegljanje. Premalo pa je vključena v telesno-vzgojno dejavnost tudi ženska mladina. Vsekakor bo v prihodnje potrebno še pomnožiti vrste Partizana v Storah in to je tudi ena glavnih nalog prizadevnih funkcionarjev tega društva, ki bo v jeseni proslavljalo 35-letnico športa v Storah.

E. G.

KOMENTAR

ŠE JE MOŽNOST!

Rezultat tekme Sibenič — Kladi var je bil tak, kot smo ga v zadnjem času že vajeni: nesrečen poraz Kladi varja. Naj bo vratar Bauman za zadetek kriv ali ne, dejstvo je, da celjski napadalec v zadnjem času težko najdejo pot v mrežo nasprotnika. Če se to zgodi, je to na kakšni prijateljski tekmi med tednom. Res, skorajda nerazumljiva neučinkovitost. Zanimivo pa je, da kljub vsem porazom in neuspehom celjske enajstoročice še obstaja možnost za rešitev pred izpadom iz druge zvezne lige. Po najnovjših vesteh namreč izpadeta iz lige le dve moštvi. Tako imajo Celjani še vedno možnosti, da prehitijo eno od moštvi in se tako rešijo. Seveda pa so za to potrebne točke in zmagave v nedeljo na Glaziji proti ekipi Famosa iz Hrastnice. To pa je menda res zadnja šansa za Hribčarjca, Perca in ostale.

Moštvo Celja je po neuspehu v Ljubljani tokrat spet kljub oslabileni postavi zaigralo kolikortoliko dobro in premagalo mariborskega Branika ter se pomaknilo na deseto mesto v lestvici SNL. Čeže, da se tu tudi igralci iz Skalne kladi le izvekli iz nevarne cone izpadanja, posebno če bo — kakor predvidevajo — prihodnje leto republiška liga povečana.

Povečana bo tudi conska nogometna liga v kateri tekmuje Olimp, ki zaradi tega kljub zadnjemu mestu menda ne bo izpadel iz lige. Sicer pa Olimpijci v zadnjem času igrajo nekoliko bolje in so tokrat v Murski Soboti proti Grafičarju izvekli neodločen rezultat.

Slednjič moramo omeniti še mestni mladinski derbi med mladinci Celja in Kladi varja. Celjani so bili tokrat uspešnejši in so premagali mlade igralce Kladi varja, ki so pa na lestvici republiške mladinske lige še vedno pred svojimi mestnimi rivali.

8000 PIONIRJEV IN MLADINE NA GLAZIJI

Pionirji in mladina celjskih šol bo proslavila dan mladosti 25. maj s velikim telovadnim nastopom na Glaziji, na katerem bo nastopilo nad 8000 mladih. Po daljšem obdobju bodo ljubitelji množičnih telovadnih nastopov — in teh je v Celju lepo število — lahko prisostvovali prireditvi, na kateri bo mladina prikazala svojo široko šolske telesne vzgoje. Program je izredno pester in raznolik. Avtorji sestav, celjski pedagogi za telesno kulturo, so izbrali vse tiste oblike s področja temeljne telesne vzgoje, ki spremljajo šolarca in mladino od I. razreda osnovne šole do zaključnega na šolah II. stopnje. Po ele-

akrobatike, vajami na orodju, atletiko, ritmičnimi vajami in plesi jugoslovanskih narodov do višjih storitev.

Brez dvoma bo nastop celjskih pionirjev in mladine, ki obsega 14 različnih sestav, svojevredsten dogodek v naši telesni kulturi, saj bomo po dolgih letih pričla pomembni manifestaciji resnično množično telesne vzgoje. Mladi pa bodo s to prireditvijo najbolje proslavili 20-letnico osvoboditve in svoj praznik — praznik mladosti.

Prireditev bo 25. maja ob 16.00 na Glaziji, v primeru dežja pa v soboto 29. maja ob istem času in na istem prostoru. J.K.

mentarnih igrah, ki nam jih bodo prikazali najmlajši, nas bodo pionirji osnovnih šol povedli še preko spretnostnih vaj z dolgo kolenico, s palicami, žogami, rokometom, ritmičnimi sestavami in plesi do atletike in vaj na orodju, mladinci in mladinke srednjih in strokovnih šol pa z zahtevnimi sestavami iz

60 IGRALCEV NA FRENKOVEM MEMORIALU

Prvi namiznoteniški turnir v počastitev spominna prezgodaj umrlega zdravnika in telovadca dr. Franca Rebeuška-Frenka je povsem uspel. Nedeljski turnir v brezhibni organizaciji gabsrškega Partizana je bila prva revija nekdanjih aktivnih namiznoteniških igralcev. Prišli so z Jesenic, Kranja, Ljubljane, Zala in seveda Celja. Vsega skupaj je nastopilo 60 igralcev, kar kaže, da je imel pokojni Frenk široko po Sloveniji veliko prijateljev. Najmlajši igralec je imel 31 let, najstarejši pa 55, medtem ko je znašala povprečna starost sodelujočih 45 let.

Udeleženci turnirja so počastili spomin dr. Rebeuška ne samo z obiskom groba in položitvijo venca, marveč tudi potem, ko je predsednik gabsrškega Partizana, Pavle Božič orisal Frenkov lik.

Prvi zmagovalc Frenkovega spominkega turnirja je postal Ljubljancin Sandi Podobnik. S tem je osvojil pokal in dobil spominsko darilo.

Borbe za vsa mesta so bile izredno lepe in napete, pa čeprav so se za mizo srečali pravi veterani. In če bi bilo pri njih več telesne vzdržljivosti, potem bi bilo še več napetih prizorov. Sicer pa vsak je prišel na svoj račun.

Po prvih dveh izločilnih kolu so se v tretjem kolu srečali naslednji igralci: Rehar — Coh (oba Celje) 2:1, Podobnik (Ljubljana) — Stern (Maribor) 2:1, Modrijan (Kranj) — Roje (Celje) 2:0, Kovačič (Kranj) — dr. Kopač (Celje) 2:0, Korbar (Jesenice) — Hlebš (Kranj) 2:0, Petrovič (Kranj) — Potočnik (Ljubljana) 2:1, Dular — Slamberger (oba Ljubljana) 2:1, Božič (Celje) — Rebolj (Kranj) 2:0.

Cetrifinale: Podobnik — Rehar 2:0, Modrijan — Kovačič 2:1, Korbar — Petrovič 2:0, M. Božič — Dular 2:0.

Polfinale: Podobnik — Modrijan 2:1, Korbar — Božič 2:0.

Finale: Podobnik — Korbar 2:0. Po sklepu udeležencev in pripravljenoštv TVD Partizana Gaberje bo ta turnir postal tradicionalno srečanje nekdanjih sloveskih aktivnih igralcev namiznega tenisa.

PETROVCE : SOSTANJ 13:17

V derbiju okrajne rokometne lige je moštvo Petrovc doma izgubilo srečanje z Šoštanjem 13:17.

F. Kramer

CELJSKI TRG

Ce bi se Celjani hranili z letošnjim fižolom, paradižnikom in kumarami, bi bile njihove denarice prazne že desetega v mesecu. Cene teh pridelkov, ki so se pojavili na tržnici pretekli teden, so namreč tako visoke, da človeka kar mine pozeblje. Na primer: grah je po 480 dinarjev, kumare po 420, fižol v stročju 780, paradižnik pa 750 dinarjev kilogram. Tako bomo torej nekaj časa jedli še kar lanske pridelke, »garnirane« z letošnjo solato, ki je že nekoliko cenejša kot pretekli dnevi. Medtem ko je berivka še vedno tudi po 400 dinarjev kilogram, pa lahko dobro solato dobimo že za 250 dinarjev. Spinače je tudi dovolj, prodajajo pa jo po 500 do 600 dinarjev.

Od novih pridelkov smo na tržnici opazili tudi čebulo po 200 dinarjev in krompir — ceno pa rajši zamolčimo! Češanj bi bil človek samo sit, če bi jih jedel s koščicami. Ker pa tega nismo navajeni, jih bomo verjetno kupili šele čez nekaj tednov.

Jajca so po 35 do 40 dinarjev. Sadja primanjkuje, za perutnino pa tega — vsaj ob sobotah — ne bi mogli reči. Takrat pripeljejo na trg piščance namreč kar iz dveh kombinatov — iz šmarskega in žalskega.

ROJSTVA — POROKE — SMRTI

CELJE

V času od 8. do 15. maja se je rodilo 38 dečkov in 25 deklic.

Poročili so se: Drvarič Stefan in Wilfling Terezija, oba iz Arje vasi; Kop Stanislav iz Velenja in Košir Margareta iz Vrbnega; Brencelj Rafael iz Ljubljane in Fain Silva iz Celja; Skedelj Rudolf in Znidarec Vida, oba iz Celja; Keresteš Nikola in Erhatic Marija, oba iz Celja. Umrli so: Ernest Stradar iz Hrastnice (68); Marija Bučar iz Slov. Konjic (79); Darja Logar iz Panč (otrok); Jožefa Jazbec iz Celja (72).

LASKO

V času od 8. do 15. maja se ni rodil nihče, prav tako se ni nihče poročil.

Umrli so: Razboršek Leopold, kmet iz Trobnege dola (79); Krašovec Mihael, iz Sela nad Laskim (59); Lapornik Rudolf, upokojenec iz Sedraža (74); Petek Jakob, kmet iz Strma (50); Muskatovec Leopoldina, roj. Berger, upokojenka iz Laškega (78).

SPORTNA TEKMOVANJA V KONJICAH

V četrtek je bila v Konjicah v kulturnem domu razglasitev rezultatov in podelitev pokalov in diplom najboljšim sindikalnim ekipam ki so se pomerile v različnih športnih disciplinah.

Tekmovanje sta v počastitev 1. maja in 20-letnice osvoboditve organizirala SP in OO ZMS podjetja Kstroj. Pokroviteljstvo nad celotno prireditvijo je prevzel občinski sindikalni svet Slov. Konjice. Sodelovalo je preko 200 članov sindikata, doseženi pa so bili naslednji rezultati:

Nogomet: 1. Konus, 2. Kstroj; Rokomet: 1. Kstroj, 2. Občinska skupščina; Odbojka: 1. Kovaska izd. Zreče, 2. Konus; Košarka: 1. Obč. skupščina, 2. Kstroj; Streljanje: 1. Kstroj, 2. Obč. skupščina; Šah: 1. Kov. ind. Zreče, 2. Konus.

Vse zmagovalne ekipe so sprejele pokal v trajno last. Na zaključni svečanosti so se dogovorili, da bodo tekmovanja postala tradicionalna. Ban

SPORT NA DROBNO

V nadaljevanju republiške košarkarske lige je ekipa Elektrik premagala Tivoli 71:54, nato pa izgubila proti ljubljanski Svobodi s 43:56.

Te dni se bo pričelo v počastitev 20-letnice osvoboditve športno tekmovalje celjskih sindikalnih področij v raznih športnih panogah.

CELJE : KRIM

Takega rezultata celjski rokometiši menda v svoji karieri še niso dosegli. Dati v veliki vročini, ki je nadlegovala obe ekipi 45 golov je res velik uspeh, kljub temu, da so imeli proti sebi tokrat res slabo ekipo Krima. Če celjski rokometiši zaslužijo pohvalo, jo predvsem zaradi igre skozi ves čas tekme, čeprav nasprotnik ni nudil resnega odpora. Na listo strelcev na tej tekmi so se vpisali prav vsi igralci pa tudi vratar Presinger, najuspešnejši pa je bil Marković z 9 goli. E. G.

DELAVNI ATLETI

PREJŠNJI TEDEN SO NAŠI ATLETI NASTOPILI KAR NA TREH TEKMOVANJIH. V SREDO JE BIL PO CELJSKIH ULICAH »TEK OSVOBODITVE«, V SOBOTO IN NEDELJO JE BIL PRVO KOLO »KUPA JUGOSLAVIJE«, V NEDELJO POPOLDNE PA SO NEKATERI ATLETI NASTOPILI SE NA RAVNAH, KJER JE BILA OTVORITEV SPORTNEGA PARKA. NA TEH TEKMOVANJIH NI BIL DOSEŽENIH BOLJSIH REZULTATOV, RAZEN PONOVNEGA DRŽAVNEGA REKORDA MUNIPA TABAKOVIČA V HOJI NA 5 KM.

TEK OSVOBODITVE

V sredo je bil pred prihodom Titove štafete v Celje »Tek osvoboditve« po celjskih ulicah. Na tem teku je nastopilo okoli 200 pionirjev in mladincev. Za bil pri teku zelo slaba organizacija, saj so si morali prvi tekmovalci sami utirati pot skozi celjsko »promenado« ter se izogibati nasproti vozečim kolesarjem. Kljub temu spodbujajo je že sama organizacija tega teka hvale vredna, saj so na tak način lepo manifestirali množičnost atletike. Upajmo, da ta tek ne bo zadnji.

Pri pionirkah je zmagala Gračnerjeva iz Hudinje, pri pionirjih Bratina iz Hudinje pred Kavčević iz Potul. V konkurenci mladink je bila najboljša atletinja Zlata Podmiljščak iz administrativne šole pred Kukčevič iz gimnazije. Pri mladincih pa je prišel prvi na cilj Zdravko Bizjak iz ŠIKC-Store pred Kramerjem iz gimnazije.

KUP JUGOSLAVIJE

V soboto in nedeljo je bilo v osmih slovenskih krajih področno prvenstvo, kot prvo kolo »Kupa Jugoslavije«. V Celju so se pomerili med sabo atleti Kladi varja in po dva telovadca iz Griž in Zala. Na tem pomembnem tekmovalju, saj kdor ni nastopil na področnem prvenstvu tudi ne sme na republiškem in zveznem finalu, je bilo opaziti nezrelost predvsem mlajših atletov, katerih je veliko manjkalo. Boljši rezultati so bili: v teku na 800 m je pri članicah zmagala Podmiljščakova s časom 2:36,2, pred Razpotnikovo in Kukčevič. Teku na 800 m z ovirami se je pokazala premoč Marjane Lubej, ki je z lahkoto opravila s svojimi sotekmovalkami. Dosegla je čas 11,5. Druga je bila Urbančičeva s časom 12,9. Leskova je zmagala v teku na 200 m (27,2), pred Šerkovo in Borovškovo. V metu diska je bila najboljša Kastelečeva z metom 37 m. Marijana Lubej je zmagala tudi v teku na 100 m s časom 12,0, pred Leskovo ter v skoku v daljino (5,88), pred Urbančičevo. Slednja je bila druga tudi v metu kroglice, zmagala pa je Komeljeva z metom 11,56 m. Svojo drugo zmago si je v teku na 400 m priborila Podmiljščakova. Na tej progi je dosegla čas 63,8. V metu kopja je premoč zmagala Urbančičeva z metom 48,22 m. Pri skoku v višino je bila tokrat prva Kelčeva s skokom 148 cm, enako višino pa je preskočila tudi Lubejeva. Ženska štafeta 4x100 m je dosegla čas 52,3, štafeta 4x80 m pa 30,8.

V konkurenci članov je v teku na 110 m z ovirami zmagal Vravnik (15,6), pred Po-

lutnikom (16,0). Vravnik je bil poleg tega še drug v metu diska, kjer je zmagal Brodež z metom 48,65 in v metu kroglice. Trojno zmago je zabeležil Zaletel: zmagal je v teku na 100 m s časom 11,2 (isti čas je dosegel tudi Kolnik), v skoku v daljino in v teku na 200 m je bil drug Sketa. V troskoku je bil prvi Bole (13,26 m) pred Lucičem, v skoku v višino pa je Vivod preskočil 200 cm. Med vseh je bil drugi, preskočil pa je 185 cm. V metu kroglice je Pikula za 35 cm premagal šestnajstmetrsko znamko, v metu kopja pa je bil prvi Špiljar z metom 64,21. V teku na 400 m je bil najhitrejši Homoki (50,1), drugi pa je bil Polutnik, ki pa je zmagal v teku na 400 m z ovirami s časom 55,7. Štajner je zmagal v teku na 800 m s časom 2:00,9, drugi pa je bil Kramar (2:05,4). V teku na 1.500 m je nastopil Zuntar bolan, za to se ni mogel uspešno boriti z Vazičem, ki je zmagal s časom 3:49,5. Zuntar je dosegel čas 4:07,3. Na enako dolgi progi z zaprekami je zmagal Lamut (4:24,0), pred Potrato, v teku na 3.000 m pa je bil najboljši Male (10:05,8). V teku na 5 km je Červan dokazal, da v Celju nima resnega tekmeča, zmagal je s časom 14:39,8. V skoku ob palici je bil najboljši Kolnik, ki je preskočil 410 cm, Pihl pa je tokrat premagal le 390 cm. Bukovec je zmagal v metu kladiva (55,88). Edini boljši rezultat je dosegel Tabakovič, ki je za 24,4 sek. popravil svoj pred tednom postavljeni rekord. Nov rekordni čas znaša sedaj 24:13,8. Drugi v hoji na 5 km je bil Tomaž s časom 26:22,6.

NASTOP V RAVNAH

V nedeljo popoldne so v Ravnah odprli nov »Sportni park« in ob tej priliki povabili za nastop tudi celjske atlete. Nova steza je bila še zelo mehka, tekmovalci pa so bili še utrujeni od sobotnega in dopoldanskega nastopa, zato niso dosegli boljših rezultatov. Najboljši je bil Vivod, ki je ob vzpodbujanju številnih Ravenčanov preskočil 200 cm. Pri mladincih sta Kemr in Petek preskočila 160 cm. Pri ženskah je Lubejeva preskočila 149 cm. Pri teku na 100 m je zmagala Šerko (13,9) v teku na 400 m Podmiljščakova (66,1), v metu kopja je bila najboljša Urbančičeva z metom 45,85 m, pri skoku v daljino pa Leskova (476 cm). Pri mladinkah je bila v skoku v daljino najboljša Povh, v metu kroglice pa je bila Sivka druga. Pri članicah je v metu diska zmagala Kastelečeva z metom 33,94. Pri moških je dvakrat zmagal Vravnik: 100 m (11,2) in disk (43,65 m). V metu kroglice je bil pri članih prvi Pikula (16,06 m), pri mladincih pa Leskovšek (14,16 m). Leskovšek je zmagal tudi v metu diska za mladince, disk pa je zagnal 44,25 m daleč. V skoku v daljino je bil najboljši Lucič (6,34 m), drugi pa Sketa (6,30 m). Gledalci so zelo burno pozdravili nastop celjskih olimpijcev Vaziča in Červana, ki sta nastopila v teku na 1000 m. Oba sta dosegla enak čas 2:35,6. Pri mladincih je zmagal Kramer pred Bizjakom.

Komunalna banka Celje

Celjska mestna hranilnica in ostale poslovne enote banke

objavljajo novo

nagradno žrebanje

za vezane hranilne vloge, vložene v času od 1. januarja do 30. junija 1965

NAGRADE:

materna žaga	elektromotor
televizor	2 seralco
mapa	3 gramofoni
2 šivalna stroja	2 radioaparata
2 hladilnika	7 ekonom. loncev
3 električni štedilniki	5 električni školjkarji

SKUPAJ 30 NAGRAD V VREDNOSTI 1.500.000 DINARJEV

Veliki prijatelji

Bilo je vznemirljivo in čudovito spati v sobi s sedmi ljudmi, poslušati sedem vsevednežev in imeti sedem prijateljev, ki ti hočejo zvečer tridesetkrat na mesec izprašati vest, ti pomagati, da se pokesaš in ti, ko si v stanju blaženega sklepa poboljšanja zborovsko zatuliti »Ne tujaj više ti, prijatelju moj...« Regiraš skrajno hinavsko, da se pokriješ čez glavo in zapišeš nepopolnšan. Bilo je sedem ljudi in jaz. To se pravi, sedem zgodbic na teden. Vsaj jaz vedno računam na to, da ima teden sedem dni. Jaz kot osmi pripovedovalec ne pridem na vrsto, ker enostavno zmanjka dni. Na hitro zračunam, da mi številka osem prinaša srečo. Jako sladko zaspiš, ne da bi me mučilo kaj takega kot je slaba vest, netovaršstvo ali kaj podobnega. Tretji dan se že poznamo z ostalimi stotimi in nekaj več ljudmi in posreči se jim, da popolnoma pozabim nase. Enostavno pozabim vso »preteklost pri dvajsetih« in tako ne morem, pri najboljši volji povedati zgodbi o deklici, tisti »ta novi«, z druge postaje desno od vrat in o tem, kolikokrat je imela razparano srce in kolikokrat je morala v prvem oziroma v ostalih razredih stati v kotu. Ker jih imam rada, sedem razgrajških prijateljev, se srečno smejem, ko se še vsa mokra od kep prerinem k peči. Čutim temperaturo, ki veje od peči in prijetno toploto njihov prijatelj od šestnajst do triindvajset let. Zanimivo, kaj? Takšna razlika v letih! Meni pride zelo prav, ker imam tako možnost, da preizkušam svoje pedagoške in ostale ženske sposobnosti. Jasno je, da rezultati niso vpisani v indeksu, kar je še ena točka, ki jo moram šteti v dobro našega prijateljstva. Naravnost skrbi me, kaj neki bom počela doma. Doma ne bo ne Tereze, ne Darje, ne Mance in sploh, kdo mi bo v predsobi pohodil čevlje, če ne bo Njega in Nje, ki bi po plesu opravljala zaljubljenke dolžnosti! Ja, strašno me res skrbi, kako bo. Druga stran, moram reči, dobra stran tega velikega prijateljstva s sto in nekaj več ljudmi je ta, da imaš možnost ena proti sto in nekaj več, da se zaljubiš. Če ne ti v koga, pa vsaj kdo v tebe, ki ti na način, da ti, čeprav ni dežurni, ali prefekt ali kaj vem kdo, prinese tableto, brž ko zastokaš, da te boli uho. Res, simpatična zadeva, takale simpatija, ne? Drugače pa tudi ni tako hudo, kot sem čula govoriti o raznih internatih, zavodih in podobnih samostanih. Clovek je lahko vesel, če dobi stanovanje in hrano in sto ter nekaj več prijateljev, vse za borih 16.000 din na mesec, ne?

ANEKDOTA O SLIKARJU SIRKU

Bilo je v februarju 1941. Z Albertom Sirkom smo zvečer sedeli v zadnji sobi celjske Turške mačke. Pri nasprotni mizi so se gostili neki mladi ljudje iz rajha. Bili so to tako imenovani »turisti«, v resnici pa Hitlerjevi vohuni, ki so pred usodnim spopadom preplavljali Spodnjo Stajersko. Slikar Sirk, atlet po postavi, je nevoljen namignil nanje in dejal: »Kako se tamle mastijo — špijoni! Med njimi pa je eden, tisti svetlolasi fantalin, ki se kar naprej ozira vame. In če se ne motim, se mi celo posmehuje. Ali ni res?»

Res je bilo in pritrđili smo Bertu. Dobro in poceni nasičeni in naliti so se »turisti«, bilo jih je pet, odpravili iz gostilne. Toda tisti svetlolasec, ki je Sirk ves čas imel na piki, je pri vratih še obstal in se ozrl nazaj vanj z izzivalnim pogledom. Sirk je kar vzdignilo in je hitro stopil za njim.

Ze čez tri minute se je pomirjen vrnil. »Poračunala vsa«, je rekel in zvrnil časo črnine. »Prav na zunanem pragu sem ga prijel za vrat in ga pobaral po slovensko:

— Pobič, kaj si me pa ves čas fiksiral?

— Was? me je vprašal, ker me ni razumel.

— Kaj še vprašuješ: Vas? Mene? Ja, koga pa drugega!

Pa sem ga dvignil visoko pred sebe in izpustil, pri tem pa sem mu nogo zabil v zadnjico, da ga je s praga Turške mačke kar butnilo čez ulico v nasprotni zid.

ZLATA ORHIDEJA

»Ti trije so!« je vzkliknil Vinko. »Stavim glavo, da so. Spremenili so imena, poklice in dokumente, ki pa so prav tako ponarejeni, kakor so bili prvi.«

»Ce so še na Madagaskarju,« je dejal komisar, »nastopajo pod temi imeni. Obvestili bomo vse komisariate in postaje. In vi?«

»Bomo tudi s svoje strani zasledovali roparje,« je dejal knez. »Najprej odpotujemo v Tananarivo in potem dalje, če bo potrebno.«

»Zelo pametno,« je menil komisar.

Knez, Ranoa in Vinko so se zahvalili policijskemu komisarju in se odpeljali na železniško postajo, kjer so se poslovili od oskrbnikovega sina, katerega je knez obdaroval. To je bilo poslednje slovo od ljudi iz svetišča pod Caratanano. Uro nato so se peljali v vlak proti glavnemu mestu Madagaskarja. Vlak je sopihal v strme klance in oštre ovinke skozi pokrajino s tropičnim podnebjem, kjer je ožek obrežni pas posejan s kavo, bananami, vanilijo, čajem, rižem in celo kokosovimi palmami. »Krasen svet!« je vzkliknil Vinko. »Nikoli si nisem mislil, da je Madagaskar tako raznolik.«

»Madagaskar je celina zase,« je rekel knez. »Na tej tisoč šest sto kilometrov dolgi in na najširšem delu skoraj pet sto kilometrov široki celini se vrste za severnim in vzhodnim pasom visoke planote s skoraj neprenehoma pomladanskim podnebjem, kjer se menjava temperatura le od 14 do 24 stopinj. Potem slede stepe, savane in proti jugozahodu nastajajoča puščava z le redkimi padavinami. Ne manjka nam nič, čeprav prevladuje na planotah za poljedelstvo manj primerna rdeča zemlja, ki v sušni dobi na široko razpoka. Zato pa je pokrajina ob Alaotriškem jezeru naravnost blagoslovljena. Mimo tega krijejo naša tla rude, celo zlato.«

»Celo zlato,« se je začudil Vinko.

»Da, čeprav ne v večjih količinah,« je pojasnil knez. »Povsem svojevrstno je živalstvo in rastlinstvo. Popolnoma drugo in drugačno kakor v Afriki. Zaman bi tod iskali slone, nosoroge, gazele, gnuje, opice, leve in podobne zveri. Zaman tudi afriško prebivalstvo. Pri nas zore nekatere vrste sadja kakršnega ni nikjer drugod. Prav tako rastejo mnoga drevesa in cveto številne cvetlice, povsem edinstvenih vrst. Tod so še pred nedavnim živele največje ptice, kar jih je svet kdaj poznal. Od krempljev do temena dvignjene glave so merile nad tri metre. Bile so mnogo večje od njim sorodnih nojev. V prirodopisnem muzeju v Tananarivi hranijo še v celoti ohranjena okostja in njihova jajca.«

»O teh pticah sem že slišal,« je dejal Vinko. »Baje uporabljajo ljudje njihova jajca, ki jih še vedno kje odkopljejo, namesto sodčkov in vrčev.«

»Točno, je pripomnil knez. »Vanje je mogoče spraviti do pet litrov tekočine. Ustno sporočilo se velikanov še dobro spominja, kar dokazuje, da ni tako dolgo tega, kar so jih ljudje zaradi njihovega mesa do zadnjega pokončali. Tam, kjer so nekoč tekale, se pasejo zdaj milijoni goved. Govedoreja je postala glavna veja madagaskarskega gospodarstva.«

»Kljub temu je gospodarstva malo,« je menil Vinko.

po elegantni mladi dami. Zaman so se vpraševali, od kod madgaška lepota, ki je v Tamatavi še nikoli niso videli. Vinko je brž opazil zanimanje, ki ga je Ranoa vzbudila med Malgaši in Francozi.

Naslednjega dne so se zglasili na policijskem komisariatu, ki je bil o ropu že obveščen iz Tamatave. Komisar jih je sprejel z neljubim a točnim obvestilom, da sta dva izmed njih, Charles de Chantier in Catharine Faiseur, že pred osmimi dnevi odletela z letalom v Lorenzo San Marcos v glavno mesto Portugalske kolonije Mozambik v jugovzhodni Afriki, kamor sta po brzojavnem poročilu tamkajšnje policije tudi prispela. Sled je bila vzpostavljena, zločinca pa sta imela osem dni prednosti pred zasledovanjem in sta bila lahko že daleč proč. Kar je kneza, Vinka in Ranoo najbolj presenetilo, je pa bil odlet le dveh, brez tretjega. O njem niso na komisariatu nič vedeli.

»Vse kaže,« je dejal komisar, »da je še tu ali da je zapustil otok po drugačni poti. Odredil bom zasledovanje. Najbolje bo, da počakate na uspeh ali neuspeh. Medtem utegnemo dobiti tudi še nove vesti iz Lorenza San Marcosa.«

Morali so se vdati. Drugega ni kazalo. Odšli so. Krenili so v staro mesto na griču, na katerem stoji dvor nekdanjih madagaskarskih vladarjev, spremenjen zdaj v muzej.

»Od tu so vladali moji sorodniki otoku, dokler niso Francozi z zvijačo odpeljali zadnje cesarice na otok Reunion, kjer je umrla od hrepenenja po svoji domovini, katero ni nikoli več videla,« je dejal knez.

»Dejali ste, da so jo odpeljali z zvijačo?« je rekel Vinko.

»Na nenavadno pretkan in originalen način,« je pričel pripovedovati knez. »Cesarica je priredila poveljniku francoskega vojnega ladjstva in njegovim častnikom sprejem na dvoru. Da bi obisk vrnil, so jo povabili na sprejem na svoji poveljniški ladji, zasidrani pred Tamatavo. Dvorjani so jo pred obiskom sicer svarili, dejala pa je, da bi pomenila odklonitev nevljudnost in strahopetnost. Francozi so razširili sicer drugo verzijo. Dejali so, da se je cesarica zaljubila v nekega mladega francoskega častnika in se zato ni zmenila za svariila. Da bi ga spet videla, je odšla v Tamatave in na poveljniško ladjo, kjer so ji priredili vladarski sprejem in slavnostno večerjo. Toda med večerjo je ladja dvignila sidra in odplula proti Reunionu. Cesarica se je sredi gostije in sviranja mornariške godbe prepozno zavedela, kaj se dogaja. Njene spremljevalce so polovili in jih zaprli v kabine. Nihče ji ni mogel pomagati.«

»Pa se Francozom zaradi tega nihče ni uprl?« je hotel vedeti Vinko.

»Brž po odhodu admiralske ladje so se Francozi izkrcali, prevzeli oblast v Tamatavi in pripravili pohod na Tananarivo. Cesarično vojsko, ki ni bila številna, je prihod Francozov tako presenetil, da so se komaj šibko postavili v bran. Bili so premagani, in Madagaskar je postal francoska kolonija. To je ostal kljub vsem našim poznejšim uporom.«

Po ogledu zgodovinskega, so si ogledali prirodopisni muzej, kjer so videli okostja izumrlih velikanskih sorodnikov afriških nojev in njihova jajca ter zanimivo ostalo madagaskarsko živalstvo.

Po napornem potovanju so našli sled, ki je vodila do Tamatave, kjer so zločince prijavili policijskemu komisariatu.

»Komaj šest ljudi na štirinajški kilometer,« je pritrđil knez. »Zato so otroci pri nas najdragocenejša dota. Preproste mladenke ne najdejo ženina, če ne rode pred zakonom vsaj enega ali več otrok.«

»Otroci kot dota?« se je začudil Vinko. »In so ženini s tem zadovoljni?«

»Zadovoljni in tuje otroke sprejemajo z enako ljubeznijo kakor svoje. Očetovstvo ni pomembno. Nekoč je bilo tako pri vseh Malgaših, razen pri plemstvu, zdaj se pod vplivi evropske civilizacije položaj spreminja in po mestih ni nič več drugače kakor v Evropi. Tudi pogrinjanje odej izginja.«

»Pogrinjanje odej?« je radovedno vprašal Vinko.

»Vedel sem, da ne boš razumel,« je rekel knez in se zasmel. »Tudi to je madagaskarska posebnost. Tod ni bilo v navadi, da bi samo mladeniči ponujali dekletom svojo ljubezen. Tudi dekleta so imela pravico povedati mladeniču, da jim ugaja. Za to niso bile potrebne besede. Zadostovalo je, da so razprostrla ob samotnem srečanju po tleh svojo volneno odejo, s katero so se ogrinjali moški in ženske kakor Spanci in Indijanci v Kordiljerah, pa je bilo vse povedano. Če je mladeniču deklet ugajalo, je prisedel. Enako je storila mladenka, če je mladenič razgrnil svojo odejo. Zdj se to še redkogdaj dogodi. Najčesče pri Sakalavih, ki so drugorodna in drugopoltna madagaskarska manjšina, potomci nekoč sem priseljenih Papuancev.«

Vlak je medtem sopihal preko strmega pobočja in se meter za metrom dvigal. Daleč spodaj je ostalo pristaniško mesto in vedno dalje in dalje se je širilo na vzhod morje proti otočju Reunion in Saint Maurice. Potem si je vlak utrl pot skozi sotesko proti Imerinski planoti in razgled je izginil. Podnebe se je spreminjalo. Sonce ni bilo nič več tako pekoče kakor spodaj ob morju. Ko so proti večeru drveli čez planoto proti Tananarivi, je vel od zahoda osvežujoč veter.

Ko so prispeli na tananarivsko postajo, je sonce že zašlo nekje tam daleč za vzhodnoafriško obalo. Mesto je žarelo in razsvetljavi uličnih svetilk in trgovskih izložb. Ulice so bile polne ljudi. Sem in tja so hiteli vozovi cestne železnice in se mešali med avtomobili. Vinko se je zazdelo, da je prišel iz caratananskih pragozdov naravnost v Evropo. Če ne bi videl skoraj povsod samih Malgašev in malo Evropejcev, ne bi verjel, da je res na Madagaskarju.

S postaje so se odpeljali v velik hotel v novem mestnem delu, kjer so najeli sobe in se preoblekli. Ko je Vinko čez čas potrkal na vrata Ranoine sobe in vstopil, je ves presenečen obstal. Zagledal jo je v elegantni evropski večerni obleki. Tako je stala zdaj prvič pred njim kot mladenka iz velikega modernega sveta in priznati si je moral, da je tako še dosti lepša.

»Kako lepa, kako elegantna si!« je vzkliknil, jo srečen objel in poljubil.

»Se čudiš?« je rekla. »Naročila sem jo brzojavno iz Tamatave in pravkar so mi jo prinesli. Pariški kroj.«

»Čudovito ti pristoja, ko da so jo po tebi ukrojili,« je vzkliknil. Ni se je mogel nagledati.

Tudi knez je prišel iz svoje sobe v novi evropski obleki, in ko so čez nekaj minut stopili v restavracijo, so se gostje ozrli

Zamišljena v madagaskarsko preteklost sta stopila knez in Ranoa ob vračanju v novo mesto po ozkih in krivencastih ulicah starega, Vinko pa je z zanimanjem opazoval hiše in ljudi, saj mu je bilo vse novo in zanimivo. Zelel je spoznati več ko mogoče ta zgodovinski kraj in knezovo rojstno mesto. Na živilskem trgu je občudoval svojevrstno sadje, povrtnino in druge pridelke ter domačine, ki so blago prodajali. Ko pa so zavili okrog vogla v neko posebno ozko ulico, se je skoraj dobesedno zaletel vanje dofin z brazgotino. Vinko ga je v trenutku spoznal in zgrabil. Bil je Joao Gallas.

Možak je bil tako osupel, da je popolnoma pozabil na obrambo in beg. Sele čez trenutek je z bliskovito naglico segel v žep po pištolo, toda knez je bil hitrejši. Izvil mu jo je iz roke in jo nameril nanj.

»Ne gani se, če ti je življenje ljubo!« mu je zaklical Vinko. »In ne vzbujaj pozornosti, sicer priklieš policijo!«

Vinkove besede so Gallas razorožile. Ker se je zavedel, da bi bil zdaj vsak pobeg iz Tananarive in z Madagaskarja nemogoč, se mu je v glavi zablislila misel, da bi ga prav ti orožni ljudje mogli rešiti.

»Pristajam,« je dejal, »vendar samo pod pogojem, da me ne izročite policiji. V zameno vam bom pomagal izslediti Paula in Jeanne.«

»Velja!« je rekel Vinko. »Ne izročimo te, če poveš kje bi ju našli.«

»Stopimo v kak odročen lokal,« je predložil Gallas. »Na ulici se ne moremo pogovoriti.«

Brez nadaljnjih besed so poiskali gostilnico, ki je bila ob tem času prazna, in sedli v temačen kot.

»Izroči orožje, kolikor ga še imaš!« mu je ukazal Vinko.

»Kar ste mi vzeli, je bilo edino,« je dejal. »Lahko mi preiščete žep.«

Vinko mu je verjel, vendar ga je za vsak primer pretipal. Našel ni nič. Gallas ni lagal.

»Kam sta izginila Paul in Jeanne?« ga je vprašal in mu ostro pogledal v oči.

»Povedal bom kolikor vem,« je rekel Gallas, »prej pa vam moram povedati, da sem sam prav tako oročan kakor ste vi.«

»Oročan?« so se začudili hkrati vsi trije.

»Landec me je osleparil za svoj delež plena,« je povedal in surovo preklel svojega zločinskega tovariša. »In to ni prvič. Ko smo prispeli v Tananarivo, je bilo prvo, da je Landec novovčil nekaj draguljev, da nam ne bi zmanjkalo denarja za nadaljnji beg. Meni je dal le malenkost, da ne bi ostal brez vsega. Domenili smo se, da odpotujemo v Majungo, kjer najemamo primeren tovorno barko brez radijskih naprav in se prepeljemo čez Mozambiški preliv, kjer se izkrcamo v varnem manjšem obalnem kraju, od koder bi nadaljevali pot v afriško notranjost. Ze na ladji, s katero smo prispeli v Tamatave, smo zamenjali stare dokumente z novimi. Tako smo se čutili krite.«

»Spremenili ste se v Charlesa de Chantiera, Catherine Faiseur in Pierra Chardona,« je dejal Vinko.

Gallas se je zdrzil in prebledel.

VAŽNE SPREMENBE

V prejšnjih sestavkih smo želeli opozoriti vse koristnike cest na spremembe in na nova določila, ki urejujejo promet na javnih cestah, da bi prispevali k večji varnosti.

Po temeljnem zakonu o varnosti prometa na javnih cestah so tudi organizacije in organi, ki skrbijo za ureditev cest, dolžni postaviti prometne znake zlasti na javnih cestah, kjer so nevarna mesta: ovinki, križišča, zožitve in podobno. Prav tako

pa tudi oznake, ki predpisujejo prepoved ali omejitve.

Člen 99 pravi: organizacije ali organi, ki postavljajo prometne znake, morajo udeležencem v prometu povrniti škodo, ki nastane zaradi tega, ker na cesti ni bil postavljen dolo-

čen znak za nevarnost, ali če je bil nepravilno postavljen.

Ob koncu bi navedli še člen, ki prepoveduje uporabo vozil, ki povzročajo prevelik ropot in odvečen hrup. Najvišjo mejo tega hrupa predpisuje Zvezni sekretar za notranje zadeve. Občinske skupščine lahko predpišejo posebne ukrepe, s katerimi se v naselju preprečuje odvečen hrup v prometu.

S tem smo naše bralce opozorili na splošne določbe novega zakona, na temeljna prometna pravila o odgovornosti delovnih organizacij, voznikov, kolesarjev in pešcev, uživanja alkohola in preprečevanje nesreč, na pravilen način parkiranja in vključevanja vozil v promet, na pogoje za delo voznikov in na posebne ukrepe za varnost prometa.

DVE LETI IN POL za goljufije Kemala Karabegovića

SODNIŠKI SENAT CELJSKEGA OKROŽNEGA SODIŠČA JE PRED DNEVI OBSODIL KEMALA KARABEGOVIĆA IZ MAGALJA, KI JE OD NAIVNIH LJUDI PRIGOLJUFAL DENAR ZA LAŽNE USLUGE.

Kemal Karabegović je bil že v zaporu poldrugo leto, kljub temu pa prihodu iz zapora ni našel poti do postojnega dela. O njegovem nečestnem delu smo v našem časopisu že pred dnevi pisali, ko so preiskovalni organi ugotavljali, na katerih področjih je počel svoje goljufije. V času, ko je bil v zaporu, je spoznal razne zapornike, tako tudi Dobnika. Ko je prišel iz zapora, je napisal njegovim domačinom v Grobelno pismo z obljubami, da ima dobre zveze in da bi s primernim zneskom lahko spravil Dobnika iz zapora. Domačini so mu nasledil ter mu zbrali 70 tisoč dinarjev, ki jih je Karabegović seveda zapravil. Ko je denar zapravil, se je še sam podal v Grobelno in izmamil novih 70 tisoč dinarjev. Isti prijem je uporabil tudi pri Kristini Suhadolnikovi iz Ljubljane, ko ji je obljubil, da bo preko svojih zvez izposloval, da bodo njene moža predčasno izpustili iz

zapora. Za to uslugo mu je izročila 35 tisoč dinarjev.

Poleg tega, da je lahko »spravil ljudj iz zapora«, je preskrboval proti nagradi celo razna spravevala in vozniška dovoljenja. Od Hasana Suhadaha iz Zenice je izobil 50 tisoč dinarjev z obljubo, da mu kot trgovski potnik priskrbi delo v Ljubljani in voziško dovoljenje C kategorije. Za iste obljube je dobil od imalrovača 40.000 dinarjev; za spravevalo o končan srednji medicinski študij, ki ga je obljubil Sircu, 50.000; od Mehmeda Velučka iz Travnika si je »izposodil« za dva dni 60.000, v Zagrebu pa je vzel kovček z obliko v vrednosti 80.000 dinarjev.

Kot smo že povedali, je bil Karabegović že poldrugo leto v zaporu, vendar je po prihodu iz njega začel znova na nepoštena pota. Za navedene goljufije in kaznivá dejanja je sodniški senat celjskega okrožnega sodišča obsodil na dve leti in pol strogega zapora.

SMRT OB »PUŠELISANKU« POJASNJENA

UBIL GA JE PRIJATELJ

O tragičnem dogodku, ki se je pripetel enajstega aprila ponoči pred hišo FRANCA DOBOČNIKA iz Koroske vasi nad Zrečami, in v katerem je bil zaboden devetnajstletni BRANKO BRDNIK, ki je kmalu umrl, smo že pisali.

Tistega dne, bila je nedelja, je Franc Dobočnik na pobudo svoje žene ANGELE organiziral vinotoč, ki so se ga udeležili mladi fantje in dekleta iz okoliških krajev. V poznih večernih urah, ko je petnajst fantov in šest deklet popilo sto litrov slabega vina, ki ga je Dobočnik prodajal, so vinjeni fantje začeli pogrevati stare spore ter se začeli prepetati. Okrog devete ure so se dekleta poslovila, nekaj fantov jih je spremljalo. Med njimi je bil tudi Branko Brdnik. Nekateri fantje so se vrnili.

Družba je bila od neobilne pijače glasna in prepirljiva. Kmalu po vrnitvi fantov, ki so spremljali dekleta, je eden od prisotnih, Marinšek, poklical Albina Višnarja, da bi zunaj razčistila neke razprtije. Za njima so odšli ven še drugi, nastal je pretep, v katerem so sodelovali še ostali. Brdnik, ki je odšel za prepirljivci, je potegnil pištolo in enkrat ustrelil. Višnar je začel bežati. Za njim je tekel Brdnik. Med potjo ga je Višnar počakal ter ga z nožem zabodel v prsni koš. Ubod je bil

smrtonosen, saj je Brdniku rezilo prerezalo pljučno arterijo, zaradi česar je kmalu izkvrvel.

Po tragičnem dogodku, ki se je zgodil ponoči in v katerem je sodelovalo več mladih fantov, ki so vsi tajili sodelovanje, ali pa se zaradi pijanosti niso dogodkov spominjali, je bilo preiskovalnim organom oteženo osvetljevanje dogodkov. Končno so pred dnevi osvetlili tragičen primer in ugotovili, da ga je zabodel Višnar, ki je dolgo časa tajil in zavračal krivdo na tovariše.

ZARADI NESTROKOVNOSTI SMRTNA NESRECA

Pred dnevi se je v Loki pri Zusmu smrtno ponesrečil z električnim tokom ERNEST SKORNIK, doma iz Loke. Imenovani je v večernih urah napeljeval električno žico iz stanovanjske hiše v hlev, ki je oddaljen 10 metrov od hiše.

Pri montiranju žarnice se je pokojnik prijel za kovinasti obroček, ki ni bil pravilno izoliran. Električni tok ga je tako močno stresel, da je padel v gnojno jamo. Ponesrečenca sta takoj priskočila na pomoč Franc Penič in oče ponesrečenca, vendar je bila njuna pomoč brezuspešna.

Na cesti I. reda pri odcepu ceste proti bolnici Novo Celje je voznica mopeda IVANKA FONDA iz Grajske vasi pripeljala s stranske ceste, ne da bi se prepričala, če je ta prosta, oziroma ni upoštevala prednosti voznika osebnega avtomobila CE 17-40 Ivana Terglava. Prišlo je do trčenja. Mopedistka je utrpela težje telesne poškodbe, nezavestno so jo prepeljali v celjsko bolnišnico. Posnetek prikazuje avtomobil nekaj trenutkov za tem, ko je prišlo do trčenja.

Končno so tudi v Celju začeli z beženjem prehodov za pešce. S tem bodo vsaj nekoliko olajšali pešcevo hojo čez ceste, kjer je iz dneva v dan vse intenzivnejši promet. Kljub temu, da se glavna sezona še niti ni začela, posnetek prikazuje delavca pri barvanju prehoda pred Stanetovo ulico, kjer pešci prečkajo ceste med šviganjem avtomobilov.

Foto: J. Sever

2 UKRADENI

Nekega dne se je pojavil v Carigradu razcapan Anglež, star okoli osemindvajset let. Pripotoval je na tankerju, ki je plul iz Hamburga v Črno morje. Za vožnjo ni plačal niti penija, prvič zato, ker ga ni imel, drugič pa zato, ker ga je kapitan poznal še iz tistih časov, ko se mu ni bilo treba prevažati vbojajne po tovornih parnikih, saj je bil prvi reporter velikega časopisnega podjetja. To sijajno službo je bil izgubil čisto po neumnem; bil je še mlad in ni vedel, da je bolje deliti posteljo svoje ljubice z drugimi, kot pa umreti od gladi. Ko je nekega dne odkril, da ga Mary vara, je pobesnel. Usoda te Mary sicer nima nobene zveze z dogodki, o katerih bomo govorili, vendar bi bila verjetno naša zgodba precej drugačna, če bi reporter Bill iz ljubosumnosti ne segel po revolverju in ranil poleg Mary še njenega novega ljubimca in dva druga kuno, ki sta se zabavala v njuni družbi. Šef redakcije, kjer je bil mladi razboritež zaposlen, je bil trazen, suhoparen gospod in ni kazal niti najmanjšega smisla za poskus svo-

jega reporterja, ki je hotel z lastnimi doživljaji polniti stolpce svoje rubrike. Tako je Bill izgubil čedno službo, ker pa se ni naučil ničesar drugega kot pisanja za časnike, je pričel počasi propadati; po škandalu z Mary ga namreč ni hotela zaposliti nobena časopisna redakcija. Delal ni nič, jedel pa tudi ne kaj dosti več. Posedel je po čajnicah in prebiral časopise. Mnogo je razmišljal in se tudi marsičesa domislil. Od svojih spoznanj se sicer ni mogel najesti, vendar je vedel, da so večših dobre ideje več vredne kot dobre službe. In prav zato, ker se mu je v možganih zabliznila imenitna ideja, je sklenil odgovoriti v Carigrad.

Prostori »Egipčanske banke« v Carigradu res niso bili razkošno opremljeni, imeli pa so okenca, skozi katera je prihajal denar, ki ga je Billiju primanjkovalo.

Takoj, ko je pripotoval v Carigrad, se je postavil pred enega teh okenc. Seveda ni imel niti kreditnega pisma, niti čeka, niti valute. Od uradnika ni hotel denarja. Povedal mu je le, da bi rad govoril

z direktorjem banke, z efendijem Saban bejem. Blagajnik in knjigovodja sta se tej nameri vlužno uprla. Čisto nemogoče se jima je zdelo, da bi tako velik gospod, kakršen je bil Saban bej, Abas Helmi jev zaupnik, govoril z razcapancem Billijeve sorte. Toda Bill se ni dal tako zlepa ugnati. Ko je oba trdobočneča nekaj časa brezuspešno prepričeval, je iztrgal iz beležnice list papirja, napisal nanj neko ime in naročil blagajniku, naj ga nemudoma odda Saban beju z naročilom, da mu ga pošilja človek, ki je prišel iz Londona s pozdravi od gospoda, čigar ime je bilo napisano na listu. Sicer se je Bill zlagal, a Saban bej ga je kljub temu — ali pa ravno zaradi tega — takoj sprejel. Uslužbenci so od začudenja pozabili zapreti usta.

Pri Saban beju je ostal Bill več kot dve uri, poleg tega je Saban bej naročil celo pijačo zase in za svojega gosta. Začudenje je doseglo višek, ko je prišel Bill iz šefovega kabineta s čekom za petdeset angleških funtov, ki so mu jih nemudoma izplačali.

Ko se je temeljito najedel, je odšel v hotel »Tokatians« in najel eno najboljših sob; naročil je šampanjca in poslal po brivca.

Zvečer je odšel iz hotela tako

Smrtna nesreča pri delu

Pri čiščenju odtočnega kanala, ki vodi iz Tovarne emajlirane posode v reko Voglajno, se je smrtno ponesrečil ALOJZ KRAJŠEK, delovodja zidarskega doma iz Zadobrove pri Celju. Krajšek je plezel v kanal, da bi ugotovil, kje je zamašen, pri tem se pa ni zavaroval s plinsko masko. Zaradi prevelike koncentracije strupenih plinov je kmalu izgubil zavest in padel v jašek, kjer ga je voda odplavila proti strugi v notranjost kanala. Za njim je takoj skočil OTON RAČEČIČ, vodja gradbene službe z namenom, da bi ga rešil. Tudi on je bil brez maske, k sreči so to prisotni delavci opazili in ga še pravočasno potegnili iz jaška. Kasneje so potegnili iz jaška tudi ponesrečenega Krajška, vendar je bil že mrtev.

AVTO POD VLAK

Pred dnevi se je pripetila prometna nesreča s smrtnim izidom na nezavarovanem železniškem prelazu v Paki pri Velenju. Voznik osebnega avtomobila CE 36-21 Jože Zajc iz Velenja, je pripeljal iz Velenja proti Paki in zavožil na nezavarovan železniški prelaz, v času, ko je iz Dravograda pripeljal motorni vlak. Vlak je zadel avtomobil in ga vleknil 48 metrov po progi. Voznik Zajc je oblezel 4 metre v stran od kraja trčenja s hudimi poškodbami, zaradi katerih je umrl. Škoda je na vozilu za 400.000 dinarjev.

VOZIL PO SREDINI CESTE

Na cesti v Lučah, se je migulo nedeljo pripetila težja prometna nesreča, ko sta na nepreglednem ovinku trčila osebna avtomobila CE 77-56, ki ga je upravljala Zlatko Praprotnik z Družmirja pri Soštanju in osebni avtomobil LJ 242-45, ki ga je vozil ing. Dušan Flajs iz Jarš pri Ljubljani. Slednji je na ovinek privozil po sredini ceste. Pri trčenju sta bili poškodovani sopotniki Anica Stojan in Breda Flajs, lažje poškodovan je bil tudi Praprotnik. Na obeh vozilih je za 350.000 dinarjev škoda.

SMRTNA NESRECA PESCA NA PRELAZU

Pretreko soboto se je v nočnih urah pripetila težka prometna nesreča, ko je tovorni vlak do smrti povozil pešca Antona Kerena iz Konjskega pri Boštanju. Pešec je prečkal železniško progo pri Savski šoli v Sevnici na prelazu kljub temu, da so bile zapornice spuščene. Lokomotiva je ponesrečenca odrezala glavo.

ZAVOZIL S CESTE

Na cesti II. reda v Soteski pri Mozirju se je pripetila prometna nesreča, ko je voznik osebnega avtomobila CE 58-20, Pinaza Martin iz Velenja zaradi prevelike hitrosti izgubil oblast nad vozilom in zavožil s ceste po strmem bregu proti reki Savinji. Pri tem se je zalezel v dvoje dreves ter obstal šele pri drugem. V avtomobilu so bili poleg voznika še trije sopotniki, ki k sreči niso bili poškodovani. Škoda na vozilu je ocenjena na 200 tisoč dinarjev.

VINJEN KOLEŠAR POVZROČIL TEŽKO NESREČO

Pred kanoalomom v Veliki Pirešici na cesti proti Velenju je v nočnem času prišlo do težje prometne nesreče, ko je Jože Aljaž iz Velenja izgubil vinjenemu kolesarju Francu Obrežu in pri tem podrl drugega vinjenega kolesarja Franca Humskega, iz Pirešice, k je iz nasprotne smeri pripeljal brez luči. Pri trčenju je kolesar utrpel hude poškodbe po glavi. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

POVOZIL VINJENEGA PESCA

V Krški vasi se je pripetila prometna nesreča, ko je voznik osebnega avtomobila CE 61-96 Ivan Račić iz Krškega nenadoma opazil na cesti vinjenega pešca Alojza Colarića doma iz Mrtvice. Kljub temu da je voznik zaviral, nesreče ni mogel preprečiti. Po trčenju je pešca vrglo preko pokrivala motorja na levo stran avtomobila. Pešec je pri tem utrpel plitvo levo nogo v gležnju, na avtomobilu pa je za 100 tisoč dinarjev škoda. Pešca so prepeljali v novomeško bolnišnico.

PADEL VINJEN MOPEDIST

Na cesti II. reda pred Stromsmyerjevim domom v Rogaski Slatini se je zaradi vinjenosti prevrnil z mopedom in se pri tem težje telesno poškodoval (zlomil si je več reber in ramo) Jože Jagodič iz Tekučevca pri Rogaski Slatini. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer so mu odvezli tudi kri za preiskavo.

ZAVOZILA V JAREK

Pri zavijanju s ceste prvega reda na pokopališče v Zalcu je voznica osebnega avtomobila LJ 21-76 Drobnjak Marta iz Celja zaradi neizkušenosti in prevelike hitrosti z vozilom zdrsnila z mostu v dva in pol metra globok jarek. Avtomobil se je prevrnil na streho in se nato postavil nazaj na kolesa. Voznica si je poškodovala levo koleno, sopotnik, lastnik avtomobila Franc Pesan iz Ljubljane pa si je poškodoval levo ramo. Po nudi zdravniški pomoči v celjski bolnišnici, kamor so ju po nesreči prepeljali, so ju odpustili domov. Na avtomobilu je za 400 tisoč dinarjev škoda.

ZAPELJAL SE JE V SAVINJO

Na cesti med Solčavo in Logarsko dolino je voznik osebnega avtomobila LJ 93-02 Marjan Aljaž iz Kamnika na desnem zavoju zapeljal s ceste in se prevrnil v reko Savinjo. Pri nesreči je bil hudo telesno poškodovan sopotnik Franc Balantič iz Stranja pri Kamniku. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, na avtomobilu je za 500 tisoč dinarjev škoda.

SAMOVOLJNO VZEL TOVORNI AVTO

Pred dnevi je v nočnih urah AVGUST ZUPET, delavec podjetja Krka v Brezicah samovoljno vzel tovorni avtomobil znamke TAM CE 54-99 lasti zgoraj navedenega podjetja in se z njim vozil. Pri vasi Impolca je zavožil s ceste in se z vozilom prevrnil po nasipu 23 metrov pod cestnišče. Z njim se je vozil tudi IVAN BAKALIC iz Brezic. Po nesreči sta oba pobegnila v neznan smer. Na avtomobilu je škoda ocenjena na 300 tisoč dinarjev.

Ob istem času je VERHOVNIK ALOJZ iz Raven pri Sošanju samovoljno vzel moped Ludvika Ledineku, mišerju vodne skupnosti v Velenju ter se z mopedom vozil po okoliških cestah. Zaradi vinjenosti in neizkušenosti je padel in se hudo poškodoval po glavi. Na mopedu je za 40 tisoč dinarjev škoda.

V zadnjem obdobju je na področju nekdanjega celjskega okraja bilo več podobnih primerov, da so posamezniki samovoljno vzeli tuja vozila, in jih med uporabo poškodovali. Poleg tega da nova določila Kazenskega zakonika predvidevajo za taka dejanja stroge kazni do petih let zapora, bi tu posebej ne nalagali zavarosti, ki jo takšni vozniki povzročajo ostalim koristnikom cest in občasom.

POJASNILO

V zvezi z poobjavo prvega procesa proti vojnim zločincem v Celju v prejšnji številki nam je tov. Golob Karel poslal sledeče sporočilo: »Kot naročnik vašega lista sem v prejšnji številki prebral, da je bil Golob Karel, brez navedbe bivalsiča, gestapovec in narodni izdajalec. Ker imam isto ime, sem prizadel, zahtevam, da to stvar pojasnite. Golob Karel, naveden v omenjenem članku, je bil iz Gamberja, medtem ko stanujem jaz v Trnovem. Upam, da je s tem stvar pojasnjena.

RADOVEDNOST- POZITIVNA LASTNOST?

Ce imate radovednega otroka, prav gotovo veste, kakšna mora je lahko ta radovednost. Vprašanja, večna vprašanja, tako da človek včasih prav zares ne ve več, kaj naj otroku odgovori. Da je otrok v določenem razdobju svojega življenja radoveden, je razumljivo. Spoznava svoje okolje in se zanima za vse, kar mu je novo. Toda ta radoved-

nost je nekaj drugega od pretiravanja, ki je marsikdaj zelo indiskretno, za otroka pa na vsak način škodljivo. Da bi otroka odvadili teh razvad, potrebujemo trdno voljo in veliko odločnosti. Oko na ključavnici, uho, prislunjeno na vrata, brskanje po mamin torbici, neupoštevanje tajnosti pošte, špijonaže za starejšo sestro — to je radovednost, ki je pri otroku ne smemo trpeti. Takšno početje namreč žali osebnost drugega.

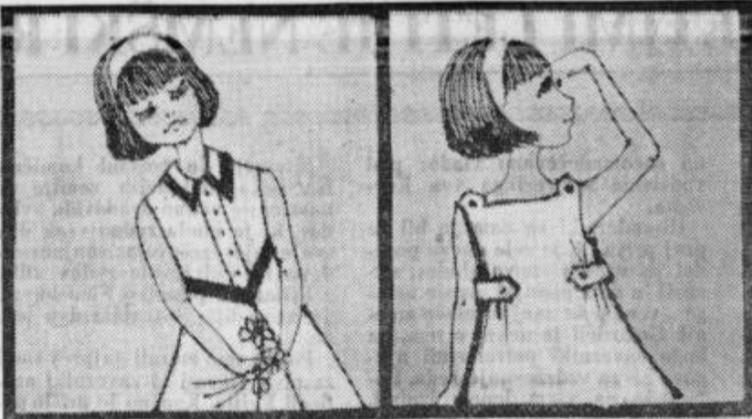
Otrokovo radovednost je zato treba usmerjati na kakšen hobi ali kaj podobnega; skratka na tisto, kar otroka najbolj zanima. Ze mnogi radovedni otroci so kasneje postali izredno dobri arheologi, bibliotekarji ali ljudje drugih poklicev, kjer sta radovednost in iznajdljivost nujni. Radovedni otroci imajo ponavadi lepe zbirke zanimivih knjig, radi gledajo dokumentarne filme, radi potujejo, obiskujejo stare zgradbe itd.

Kot vidimo, radovednost ni samo slaba lastnost. Ce bi starši to otrokovo nagnjenje prav usmerjali, bi se kaj lahko razvila v dragoceno in plodno kvaliteto.

V ZADNJI STEVILKI »MANEKENA« NAJDEMO ZE NEKAJ PRAKTICNIH MODELOV ZA TOPLE POLETNE DNI, TA DVODELNA OBLEKA, KI JO LAHKO SESIJEMO IZ PLATNA, POPELINA ALI KAKEGA DRUGEGA ENOBARVNEGA BLAGA JE IZRAZITO SPORTNA IN BU ZA POČITNISKE DNI ZELO PRIMERNA.

ČE SE ZNOJIJO NOGE

Znojenje nog je zdaj na pomlad že kar redna nadloga. To nerodnost lahko odpravimo samo z rednim kopanjem nog. Umivate jih vsaj vsak večer, če pa se vam noge znojijo tudi pozimi — jih kopajte dvakrat na dan v mlačno vodo in milom. Po umivanju noge dobro obrišite in jih posipajte s smukcem. Na vsak način je dobro tudi to, da nosite vedno sveže nogavice iz sintetičnih vlaken z bombažnimi.

NA POMLAD SMO PO NAVADI V VELIKIH SKRBEH, KER NE VEMO, V KAJ BI OBLEKLI SVOJE OTROKE. PREDSTAVLJAMO VAM DVOJE PREPROSTIH, PA PRIKUPNIH IDEJ, V KATERIH SE BODO MALE DEKLICE PRIJETNO POCUTILE.

DOJENČEK V VROČINI

Takoj, ko temperatura prekorači 22 stopinj, morajo mamice najstrožje paziti, da ne bodo dojenčki izpostavljeni preveliki vročini, saj je 22 stopinj že maksimalna temperatura zanje.

Pozimi je treba počakati najmanj mesec dni, da lahko gre prvič izven varnega zavetja domov; drugače je poleti, ko ga mirne vesti odpeljite na sprehod že kar deseti dan — če je seveda zdrav.

Najprej je potrebno premenjati čas sprehodov: najprimernejši bodo pred 11. in po 15. uri. Paziti morate, da bodo malčki pokriti z strehico vozička, ker sončni žarki kaj radi preveč pokukajo na nežne obrazke; dojenčki naj preživijo sprehod v najhladnejših delih parka.

V urah največje vročine naj bo dojenček v zrânem prostoru, obrnjenem proti severu, po možnosti z odprtimi okni in spuščeni roletami, da ga ne bi preveč močne svetloba oslepljevala; paziti pa je treba, da ne bo na prepihu.

Ce so v našem kraju komarji, uporabljajte mrežo na oknih. Paziti morate, da soba ne bo umetno raz-

svetljena, ker prav luč privablja komarje.

Dojenček potrebuje v času velike vročine dosti tekočine, zato mu dajte pogosto žličko naravne, prekuhanen in ohlajene vode; zamenjajte pomarančni sok z grozdnim, paradiznikovim ter sokom bresk. Ce opazite, da z želočkom ni vse v redu, ne eksperimentirajte več, pač pa takoj poiščite nasvet zdravnika.

Tudi v veliki vročini se otrok lahko prehladi, zato ne oblačite dojenčkov v obleke, v katerih se preveč potijo. Priporočljiva je tudi platnena kapica, ki vpija znoj in obenem varuje pred sončnimi žarki.

VSESTRANSKO KORISTNI

Chris Delong, študent iz Teksasa, je na razstavi znanstvenih dosežkov razstavil tri rastline, ki jih je sam vzgojil. Prva je — po besedah študenta — rasla v popolni tišini, druga ob zvokih diskrétné muzike, tretja pa ob ritmih in pesmih Beatlesov. Razumljivo je bila ta poslednja največja in najlepše razvita!

HRUP SLABŠA SLUH

V zadnjih nekaj letih se je pri nas močno zvišalo število delavcev, ki se pritožujejo, da slabo slišijo. Ponavadi so to ljudje, ki so zaposleni na takih delovnih mestih, kjer je trušč stalni spremljevalec delovne operacije. Njihove tožbe so upravičene, kajti dokazano je, da dolgotrajno vplivanje zvočnih dražljajev na slušne organe, sčasoma škodljivo vpliva na njihovo občutljive celice.

Najbolj so delovanju hrupa izpostavljeni delavci, ki delajo v prostorih, kjer hrup presega moč 70 decibelov. To so delavci v kovčnicah, v motorski in mlinarski industriji itd. Vendar je zanimivo, da na sluh bolj kot hrup vpliva enakomernost zvokov. Po-

sledica tega je, da se sluh po določenem razdobju poslabša, vendar se to zgodi skoraj neopazno. Kasneje takemu človeku v ušesih pogostokrat žumi, boli ga glava, postane razdražljiv, izgubi voljo za delo itd.

Proti takemu hrupu se je treba organizirano boriti. Ker pa je to profesionalni problem, je treba najprej zaščititi delavce. Delavci, ki delajo na »hrupnih« delovnih mestih, bi morali redno hoditi na specialne preglede ušes, nosu in grla. S posebnim aparatom jim bo specialist določil točno krivuljo sluha. Te preglede bi morali opraviti vsakih šest mesecev, sistematičneje pa pri ljudeh, ki se na takih delovnih me-

stih šele zaposlujejo. Ob vsem tem ima svoje dolžnosti še higiensko tehnična služba. Le ta bi morala namreč zagotoviti, da bi delavci, katerih sluh je ogrožen, pri delu redno nosili zaščitna sredstva, zlasti čepke, ki uho zaščitijo pred zunanjim truščem in ga zmanjšajo za najmanj 30 decibelov.

Kot najboljšo zaščitno sredstvo pa se je izkazal — počitek. Zato bi bilo prav, če bi delavci na ogroženih delovnih mestih preživeli po osmih do desetih dneh dela 15 do 20 dni na drugem delovnem mestu — brez hrupa. Ta način je za skupnost seveda najdražji, pokazal pa je tudi najboljše rezultate.

TO POT ZA SUHE

Največ ponavadi res pišemo o »kuri za shujšanje«. Verjetno ne bi bilo napak, če bi se danes spomnili na one, ki bi za vsako ceno radi imeli nekaj kilogramov več.

Nič ni hudega, če ste suhi, pa se dobro počutite. Ce pa enkrat prične suhost vplivati na vaš sicer normalni način življenja in dela, potem se takoj posvetujte z vašim zdravnikom in najdite vaš način — osebni način za odebilitvev.

Suhi, toda močni ljudje, ki pripadajo družini, v kateri so tudi ostali člani suhi toda izredno zdravi, absorbirajo zadostno količino hrane, včasih celo več kot nekateri debeli. Naravno, njihov nivo asimilacije je povečan; število kalorij, potrebnih, da bi pridobili kilogram teže je pri njih znatno večji kot pri debelih.

Sistem prehrane mora vsebovati dnevno dodatek tisoč kalorij. Na primer: 100 gr mesa, 2 jajci, pol litra mleka, 10 gr sladkorja za zajtrk.

Med obroki lahko uživata tudi dobro osladkano mleko, pecivo, orehe, zdravila pa samo po zdravnikovem nasvetu.

Mlada ženska, suha, brez moči, ki se hitro utruji, s spuščanim trebuhom, slabih mišic, ki takoj dobi vsako bolezen, nervozna, toda zelo aktivna, je človek ki je privadil svoj organizem na zreducirano prehrano; pri njej je reguliran celo apetit.

Priporočamo raznovrstno hrano, okusno pripravljeno in aranžirano, tri močne obroke dnevno — nikar naj ne je med obroki, ker bo sicer brez apetita za glavni obrok. Največ kalorij bo dal sladkor. Na primer: za zajtrk med ali marmelado, po kosilu in večerji pecivo, zjutraj pred zajtrkom in zvečer pred spanjem velik kozarec vode ali sadnega soka s medom, sladkorjem — v eni besedi, vse tisto, kar je zabranjeno debelim. Precej naj poje mastnega mesa, jajc, mleka, sira. Predvsem sir je zelo koristen; mleko z mnogimi kalorijami; sveža surova jajca, maslo, olje na solati, majoneza, ribe, jedi iz testa, sadje, najbogatejši so orehi, mandeljni, suho grozde, sploh vso suho sadje.

Taki ljudje naj telovadijo, da si bodo povečali apetit. Ce pa imajo suhi ljudje prebavne težave, jim priporočamo mnogo majhnih obrokov: petkrat do šestkrat dnevno, vendar v odrejenih urah. Kaloričnost hrane je potrebno poviševati postopoma. Oni, ki poleg tega tudi apetita nimajo, naj opuščajo jedi, ki se jih hitro najejo: juhe, suha zelenjava, jedi iz testa, pecivo itd. Dosti naj odpočivajo, toda povezano s telovadbo, umerjeno telovadbo — plavanjem, sprehajanjem.

KDO BI SI MISLIL

Kava bo imela boljši okus in vonj, če jo boste mešali najprej na levo, potem pa na desno. Tako vsaj je ugotovil Henry Rushton, vseučiliški profesor iz Amerike, ki je ugotovil, da mešanje hrane samo v eno smer nima nobenega smisla. Neverjetna ugotovitev!

Najstarejši otrok v družini

O položaju najstarejšega otroka v družini je skoraj toliko mišljenj, kolikor je ljudi. Ce pa bi o tem povprašali takega otroka, bi vam prav gotovo zelo iskreno povedal, da se počuti močnejši in razumejši od svojih bratov in sestra, hkrati pa bi verjetno dodal, da ni vedno zabavno biti najstarejši. »Mama vedno samo od mene zahteva, da ji pomagam.« Mlađji otroci pa menijo ravno nasprotno — najstarejši ima privilegirano položaj.

Po navadi je najstarejši otrok bitje, ki je prišlo v družino v prvih mesecih ali letih zakona; rodil se je v žaru nove ljubezni, mladosti in poleta; starši so ga pričakovali z neopredeljeno mladega zakonskega para, ki si vsak dan trdneje plete svoje gnezdo. Ta prvorojenec bo sicer vedno spominjal na srečne, lepe dneve mlade ljubezni, na skupno odkrivanje življenja, na navdušenja, radosti in vznemirjenega materinstva in očetovstva. Po sledica vseh teh čustev je prav gotovo neko posebno nagnjenje do najstarejšega otroka. V njem je prav toliko ljubezni kot tudi skupnih, nepozabnih spominov.

V nekaterih družinah je to čustvo izrazito močno, pa zato ustvarja do drugih otrok nekoliko grob, manj ljubezniv odnos. Toda to so samo izjeme. Kojsstvo naslednjih otrok porodi po navadi novo skrb, kopico dela in pomankanje časa. Razumljivo je zato, da pri prenosi mati del odgovornosti na najstarejšega otroka. Seveda pa pri tem ne sme ostati. Ko malo odrasajo tudi ostali otroci, je treba delo pravilno porazdeliti.

Vseh so dolžnosti, ki jih starši namenijo najstarejšemu otroku, težke, ali pa jih je toliko, da jih otrok zasovraži. Zaradi njih se včasih niti učiti ne more, kaj šele, da bi mu ostalo dovolj časa za igranje. Prekinjajo ga namreč najmanj po dvajsetkrat.

BOJ NA KAČJJEKU

pisata:
**IKOVIĆ
KLANČNIK**

riše:
**PETER
KRIVEC**

Krvavi odsev dogorevajoče šole je medel v nočnem naliu. Savinja je naraščala in je ni bilo lahko prebresti — most pri Tebru pa je pretrgal zvezo. Domačini in partizani so se počutili sproščeno in brez nevarnosti.

Nedelja je s kristalno umitimi ozračjem še olepšala gorski vene; fantje pa so se priprav-

ljali na miting. Vsi so se zbrali sredi vasi. Komandant je govorilo vojni, o tegobah, o žrtvah in o skorajšnji zmagi, koroški fantje pa so z borbenimi pesmimi dodali še pesem »Pojdem v rute«. Marsikatero oko se je orosilo. In Solčavani, trdni kmečki rodovi, so stali kot neomajni narodnostni mejniki. Vsaka domača be-

seda je bila zdravilo in nikogar ni motil vonj požganine. Harmonika je razgibala vse prisotne in tudi trpečim obrazom prerane gube. Vojna je bila daleč od njih, tako daleč kot že dolgo tega ne, čeprav so bili le mala drobcena trdnjavica svobode sredi širjav zemeljskega pekla.

PRED DVAJSETIMI LETI JE NEMŠKI RAJH DOŽIVEL ZADNJI DAN

(NADALJEVANJE IN KONEC)

Ko sva prišla ven, je bilo vse tiho: na nebu ni bilo nobenega zavezniškega letala. Odsla sva vzdolž obale. Čez nekaj časa me je Dönitz vprašal: »Katera oblika države se vam zdi najboljša?« Molčal sem.

Nismo še vedeli, da je Hitler mrtev. Sicer pa to tudi ni bilo važno. Vojna je bila dokončno izgubljena. Dönitz je rekel: »Cimprej moramo končati!«

Okoli polnoči je prispel Himmler, da bi ponudil Dönitzu svoje sodelovanje. Dve uri sta se pogovarjali za zaprtimi vrati. Dönitz je odklonil.

Naslednjega dne, 1. maja, smo dobili iz Berlina dva telegrama. Prvi se je glasil: »Testament je v veljavi...«, drugi pa se je pričel s stavkom: »Führer včeraj ob 15.30 umrl...«

Ko je prišlo še sporočilo, v katerem je bil Goebbels oklican za rajshkancelerja, je Dönitz že prevzel vlogo v svoje roke in je sproščlo ignoriral. Dönitz je pooblastil Friedburga, naj naveže stike z Montgomeryjem.

Kmalu potem smo se preselili v Flensburg, poslednji sedež nemške vlade. Dva dni pozneje je bilo tudi za nas vojne konice. Četrtega maja ob 18.50 je podpisal admiral Friedburg v Montgomeryjevem šotoru pri Lüneburgu delno kapitulacijo nemških čet na Holandskem, v severozahodni Nemčiji, v Schleswig-Holsteini in na Danskem. Medtem je Dönitz navezal stike tudi z Eisenhowerjem, hkrati pa imenoval nekakš-

no »neomadeževano vlado« pod vodstvom Schweringa von Krosigka.

Himmler, ki se nam je bil že prej prištel, je cele dneve posedal po uradih »nove vlade«, sitniral in nam ponujal »svoje usluge«, vendar se zanj ni nihče zanimal. Govoril je nekaj o tem, da bodo zavezniki potrebovali njegovo SS za vzdrževanje reda. Potem je na vsem lepem izginil. Pozneje smo zvedeli, da so ga zavezniki na begu ujeli in da je v zadnjem trenutku pregriznil ampulo s strupom.

Medtem je Jodl odpotoval v Reims. Telegrafiral nam je, da vztraja Eisenhower na brezpogojni popolni kapitulaciji. Sedmega maja je Jodl podpisal kapitulacijo vseh nemških čet »na suhem, v zraku in na vodi«.

Situacija je postala komična. Na nekaj hektarjih zemlje je namreč še vedno uradovala »vlada«, ki je imela redno vsak dan svoje seje, »reševala« »nujne« zadeve in vzdrževala redne stike z britansko posadko Flensburga. Ta komedija je trajala dva tedna.

Potem smo morali najprej sneti zastavo. Hkrati so zavezniki aretirali Keitla. Končno je prišlo povelje, naj položimo orožje. To je bilo 13. maja, ko je kapitan Lüth po neumnosti zgubil življenje. Ustrelila ga je nemška stražar, ker se ni odzval njenemu pozivu, naj obstane.

Salva nad njegovim grobom so bili poslednji strelji, ki jih je sprožila Wehrmacht.

Potem so nas aretirali in odpeljali. Reicha je bilo konec.

LEVO: »LÜNEBURGRE HEIDE« JE PAC EDEN IZMED KOSKOV ZEMLJE, KI SE GA NEMCI NE SPOMINJAJO RADI. TAM JE NAMREČ 4. MAJA 1945 V MONTGOMERYJEVEM ŠOTORU PODPISAL ADMIRAL VON FRIEDBURG (BESEJNA IGRA, KI JO JE ZAIGRALO NAKLJUČJE: IME POMENI: GRAD MIRU) PODPISAL »PRVO KAPITULACIJO DÖNITZOVE VLADE«. ZGORAJ: ADMIRAL DÖNITZ S SVOJO »VLADE«, S SVOJIM VITESKIM KRIZCEM IN S KOVČKOM V AMERISKEM LETALU NA POTI V INTERNACIJO V LUXEMBURG.

343 m PÓD MORJEM

Znanstveniki britanske mornarice si prizadevajo, da bi na suhem izpostavili ljudi pritisku, ki ustreza pritisku v globini 343 metrov pod morjem. Poskuse delajo delno tudi pod vodo. V tem primeru ustvarjajo naprave za segrevanje in hlajenje temperaturo vode od arktičnih do tropskih pogojev. Prostovoljci, ki sodelujejo pri eksperimentih opazujejo s pomočjo televizije.

Namen poizkusov je preučevanje dekompresije, narkoze, ki jo povzročajo inertni plini, in zastrupitve s kisikom — tri glavne nevarnosti globinskega potapljanja.

Naprava za potapljanje je sestavljena iz posebne celice, visoke 6,1 in široke 3 metre. Spodnji del je

mogoče napolniti s preko 27 tisoč litrov vode za podvodne probo. Celica za dekompresijo, v kateri bodo morali potapljači počivati tudi po tri dni, je široka 1,8 metra in dolga 4 metra.

Doslej je bilo znanstveno raziskovanje v laboratoriju posvečeno preučevanju pogojev na globini 245 metrov, pred nedavnim pa je potapljaška enota izpostavila dva prostovoljca največjim pritiskom, ki jih je človek kdajkoli vzdržal. Dve uri sta bila namreč izpostavljena pritisku 26 kilogramov na kvadratni centimeter, potem pa sta nasmejana izstopila iz potapljaške naprave.

Kako kaže, bodo znanstveniki po zaslugi nove naprave dosegli celo

večje globine, čeprav vendarle ni verjetno, da bi še to leto presegli globino 343 metrov s pritiskom 35 kilogramov na kvadratni centimeter.

Poleg tega, da se ukvarjajo z znanstvenimi raziskavami potapljanja, raziskujejo tudi metode reševanja iz podmornic in učinek podvodnih eksplozij na ljudi.

V ANGLIJI SE JIH SEVEDA TUDI NE MANJKA. SEKS KOT DRUŽBENA ŠLA NA ZAPADU, IZBOKLINE IN KRIVINE KOT SREDSTVO ZA PRIDOBIVANJE DENARJA IN DRUŽBENEGA POLOZAJA — SKRATKA: SHEREE WINTON Z ZANKO, KAMOR SE NAJ UJAME NEKDO, EDINI POGOJ JE NABITA DENARNICA.

MALA BASEN

Nekega dne je vol rekel gospodarju:

— Bolan sem, jutri ne bom mogel delati.

Naslednjega dne je gospodar vpregel v voz osla. Zvečer je vol vprašal osla:

— No, kako je bilo?

— Se kar nekako.

— Ti gospodar ni nič rekel?

— Nič.

Potem je vol zopet rekel gospodarju:

— Tudi jutri ne bom mogel na delo; še vedno se slabo počutim.

Namesto njega je zopet delal osel. Zvečer se je vrnil zelo truden.

— Kako je bilo danes? ga je vprašal vol.

— Vzdržal sem.

— Ti gospodar ni nič rekel?

— Je rekel in ni rekel, odvrne osel, — vprašal pa je, kdaj zjutraj v mestu odprejo klavnice.

Stössl je pokazal na krpo ob vedru. Cunja je bila malo večja kot žepni robček. Razirgati smo jo morale na pet približno enakih delov. »Brisite tla, da se bodo svetila kot sonce!« se je drž. »Če se ne bo tako svetilo, da se bom lahko v njem videl in obril, obridem vas, že veste kako! Hehehehe!« se je zarejal in zazibal k oknu. Polni dve uri smo zagnali tla po veliki sobi. Gestapovci so odhajali in odhajali in skoraj vsak je vsaj eno smil s škornjem, kamor je pač padlo. Pred sramoto in ponižanjem se nismo mogle umiriti, tepli so nas, suvali, pljuvali, poniževali.

Rešil nas je zvonec na dvorišču. Nad nedanji grajski vodnjak, kjer zdaj ni bilo več vode, so obesili zvonec, ki nas je klical. Dolg esesovec nas je vodil v drugo nadstropje in nam odkazal temen prostor z oknom na hodnik. Zmuceno, do kraja zbite smo se sesedeli na napol gnilo slamo. Bolhe so nam naravnost skakale v obraz. Slama je bila vsa živa od tega mrčesa.

Mimo okna so hodile jetnice. Zdelo se mi je, da je vsega konec. Stopila sem k oknu in prvo vprašala, ali venomer tako mučijo jetnike. Obšlo me je, da bi se skušala ubiti. Sojetnica me je skušala potolažiti in je rekla: »Potrpíte! Sprejéni so vedno taki. Vse smo napravile podobno trnovo pot. Moramo vzdržati.«

(Dalje)

BRALCI OČI

FRANC ANDRESEK IZ VINSKEGA VRHA:

Ne mislim govoriti o dobrih stricah CT, ki jih je veliko, pač pa raje o pomankljivosti, ki jih opažam. Zadnje čase vse premalom pišete s šmarskega področja. Ob 20-letnici osvoboditve bi lahko veliko povedali o partizanskih krajih v šmarski občini, čeprav bi pisali z drobnimi črkami. Mnoge bi zanimale zgodbe v nadaljevanjih iz druge svetovne vojne, npr. vojna v severni Afriki, rast in padec fašizma v Italiji itd. Prostor za mlade bralce vedno bolj krčite, medtem ko ste cele tri strani odmečili za različne reklame podjetij. »Radovedno malho« sem zadnjič komaj našel, zato je tudi mladih sodelavcev vedno manj. Jaz bi za vašem mestu razširil CT na 16 strani in ga podražil na 50 din, kar bi vsak zmogel. Poleg »Radovedne malhe« bi morali uvrstiti še rubriko »Mladi pišejo«, kamor bi pisali poleg pionirjev še ostali mladi ljudje. Sploh pa pogrešam literarne sestavke, Radčenkova je čisto utihnila. Najbrž je spet kriv nesrečen prostor v časopisu? Srednješolska mladina premalo piše!

Vaši predlogi so lepi, toda trenutno jih ne moremo uresničiti. Prostor v CT je skopo odmerjen, finančna sredstva pa še bolj. Veste, mi bi radi reklamam podjetij odmerili še več prostora, ker to moramo, če si hočemo poleg dotacij, ki jih dajejo ustanovitelji, zagotoviti dovolj sredstev za izdajanje tednika. Prav gotovo bi radi razširili CT na 16 strani, saj je to bil naš novoletni načrt; danes pa se za 12 strani nimamo povsem zagotavljenega denarja. V prihodnjih dneh bomo znova razpravljali o CT in drugih kulturnih institucijah, ki presegajo meje ene občine in upamo, da se tudi CT obeta svetlejši dnevi.

TONI ZAGORC IZ KANADE:

Upam, da mi ne boste zamerili, ker sem tako pozen s poravnavo naročilnic. Bil sem namreč na poslovnem potovanju. »Celjskega tednika«, ki me je čakal, sem se zelo razveselil. Se enkrat iskrena hvale za časopis. V kratkem vam bom poskusil napisati sestavek, ki bo morda zanimiv za vaše bralce. Lep pozdrav vsem! Veseli smo in pričakujemo! Hvala lepa!

V ST. DOMINGU SE KLJUB DOGOVORU O PREMIERJU NADALJUJEJO BOJI. ČETE GENERALA IMBERTA POD POKROVITELSTVOM ZDA NAPADAJO POLOZAJE CAMANOVIH ENOT. NA SLIKI: USTAVNI PREDSEDNIK POLKOVNIK CAMANO V KROGU SVOBODOLJUBNIH DOMINIKANCEV.

21. 5. 1965 — št. 20
 Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izšel je 2. 6. 1945 kot »Nova pot«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janec Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-656. Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Inozemstvo 2.400 din.

BORL POSTAJA SMRTI

ZABAVA Z VODO
 Sprejem še niso končali. Vse ženske razen mene so znova poklicali v pisarno. Pet nas je bilo. Morale smo poklekniti pred polnim vedrom vode. Gestapovci so se režali. Stössl je s škornjem brcnil v vedro, da je pljusnila voda po parketu. Ukazal nam je, da moramo z rokami pobrati vodo in osušiti parket. To je bilo zabavno za gospode. Zdal je ta ali drugi brcnil vedro, me pa smo se prepogibale in z golimi rokami vračale vodo v vedro. Gestapovci so s palicami mlátili po nas. Ob tem so se krohotali in nas s spolnimi opazkami sramotili.
 Za vrati so imeli čudovito lepo vitrino. Svetile so se kristaline kupice in steklenice z različnimi pijačami. Dobeli Stahlhut je napolnil kozarec z likerjem. Brcnili so v vedro in napili na zdravje. Dobile smo obrok s palico, gestapovci pa so na dušek spraznili kozarec. Kmalu so se jim lica bleščala v samozadovoljstvu; sadistično so uživali in se igrali z nami. Po dobri uri se je Stössl zadržal: »Marsch hinaus, Pakaschi!«
 Ostali so se vedno stali na hodniku. Mama me je objela in jokala, ko je videla otekle lice in marogaste roke.
 »Saj je že mimo! Bo že dobro,« sem jo skušala tolažiti. Pa še ni bilo. Filipci je prejezal na hodnik. »Babe, nazaj v pisarno! Mama me je močnejše stisnila, kot bi me hotela obvarovati.